

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

Saturday, the 23rd October 1971.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, MR. CHAIRMAN (THE HON. THIRU C. P. CHITRARASU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS.

Soft Drinks

* 19. Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the sale of sub-standard soft drinks on roadsides in Madras City; and

(b) if so, the action taken thereon?

குளிர்ப் பானங்கள்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை மாநகரம், சாலையோரங்களில் தரக்குறைவான சோடா, கலர் போன்ற குளிர்ப் பானங்கள் விற்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுத்துள்ள நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) அடிக்கடி திடீர்ச் சோதனைகள் நடத்தப்பட்டு தரக்குறைவானவை என்று கருதப்படுபவையும் சுகாதாரக் கேடான நிலைமைகளில் விற்கப்படுபவையுமான சோடா, கலர் போன்ற பானங்கள் சென்னை மாநகராட்சியால் கைப்பற்றப்பட்டு அழிக்கப்படுகின்றன.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மாதிரி தரம் குறைந்த குளிர்ப் பானங்கள் மட்டுமல்லாமல், பல போலி குளிர்ப் பானங்கள் விற்கப் படுவதாகத் தெரிகிறது. அதாவது கோக்கோலா ஃபேண்டா போன்ற பானங்கள் என்று சொல்லி ரயிள்வே நிலையங்களிலும் மற்ற இடங்களிலும் அதே கோக்கோலா பாட்டில்களில், வேறு ஏதோ பானங்களை நிரப்பி விற்பவருகிறார்கள். அதையும் தடை செய்ய அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அங்கத் தினர் சொன்ன இந்தக் கருத்து இலாகாவினரால் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டு செயல்படச் செய்வதற்கு நான் முயற்சிப்பேன்.

[23rd October 1971]

THIRU D. SANTOSHAM : Sir, the Prevention of Food Adulteration Act is being used effectively in the case of the regular shop keepers and big manufacturers and that is right. But more than the big manufacturers and regular shop keepers, it is the petty vendors who sell the common sweets in front of the schools, the most pernicious stuff which is most often adulterated with harmful stuff which will spoil the health of the pupils. May I know whether there is any scheme for Statewide drive against this kind of sale to school children by the petty vendors?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இப்போதே பெரும்பாலான நகரசபைப் பகுதிகளில் அப்படிப்பட்ட விற்பனைகளைத் தடை செய்வதற்கான முறைகள் இருக்கின்றன. அதை நிர்வகிக்கிறவர்கள், நகரசபையில் பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் அதைத் தடுப்பதற்கு எந்த அளவுக்கு அக்கறை காட்டுகிறார்களோ அந்த அளவுக்குத்தான் அது நிறைவேற்றப்படும். பொதுவாகக் கிராமப் பகுதிகளில் இதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர இயலாது. நகரப் பகுதிகளில் கொண்டுவர முயற்சி எடுக்கப்படும்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : சோடா, கலர் போன்ற பானங்கள் விற்கும் கடைகளில் பழரசம் என்ற பெயரால் போதை வஸ்துக்கள் விற்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது. அதையும் தடை செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, பழரசம் என்ற பெயரில் மது விற்கப்படுகிறது என்கிறார்கள். அது தடுக்கப்பட வேண்டும். ஒரு பொருள் எந்தப் பெயரில் விற்கப்படுகிறதோ அந்தப் பொருள்தான் விற்கப்படவேண்டும். அந்தப் பொருளின் பெயரில் வேறு பொருள்கள் விற்கப்படுகின்றன என்றால், அது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்தால், அதைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

Aerial Spraying

* 20. Q.—THIRU V. ISVARMURTI : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the aerial spraying operations in the State have been leased out to private parties and firms for the year 1970-71; and

(b) if so, the details thereof?

விமானம் மூலம் மருந்து தெளித்தல்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இம் மாநிலத்தில் விமானம் மூலம் மருந்து தெளிப்பது 1970-71 ஆண்டில் தனியாருக்கும், நிறுவனங்களுக்கும் குத்தகைக்கு விடப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

23rd October 1971]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : (அ) & (இ) மேலவை முன் விவர அறிக்கை ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, எந்த அடிப்படையில் தனியார்களுக்கு இந்தப் பணி ஒப்படைக்கப்படுகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, இம் மாநிலத்தில் விமானம் மூலம் பூச்சி மருந்து தெளிக்கும் பணி தனியார்களிடத்தில் 1970-71-ல் ஒப்படைக்கப்பட்டு ஹெலிகாப்டர் மூலமாகத் தெளிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. கட்டணம் ஏக்கருக்கு ரூ. 9 எனவும் பிக்சட் ரேட் ரூ. 7 எனவும் விதித்து, அதற்கான டெண்டர்கள் வரவழைக்கப்பட்டு குறைந்த டெண்டருக்கு விடப்பட்டுள்ளது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இந்த மாதிரி விமானத்திலிருந்து பூச்சி மருந்து தெளிப்பதற்கு ஹெலிகாப்டர்கள் மத்திய அரசிலேயே வைத்திருக்கும்போது, அதை வரவழைக்காமல் தனியாரிடமிருந்து வரவழைக்க டெண்டர்கள் கேட்க வேண்டிய அவசியம் என்ன ஏற்பட்டது? மத்திய அரசிடமிருந்து வாங்கியிருந்தால், கொடுக்கிற பணம் அரசிற்குப் போயிருக்கும், விவசாயிகளுக்கும் செலவு குறைந்திருக்கும். அதை வரவழைக்காத காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இது சம்பந்தமாக மத்திய அரசிற்கு எழுதினோம். தற்சமயம் தாங்கள் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்ட காரணத்தால், அந்த ஆண்டு வரவழைக்க முடியவில்லை. இந்த ஆண்டுக் கிடைக்காவிட்டால், தமிழக அரசு ஐந்து விமானங்களை வாங்குவதற்கு அனுமதி கொடுங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறோம். இன்னும் அனுமதி வந்து சேரவில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நம்முடைய விமானங்களை வாங்கினால், அதை ஒட்டுபவர்களுக்கு ரூ. 5,000 மாதத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். சில மாதங்களில்தான் பூச்சி மருந்து அடிக்கும் வேலையிருக்கும். ஆண்டு பூராவும் விமானங்களை வைத்துக் காக்க வேண்டியது அவசியமாகும். அப்படி வைத்துக் கொண்டால், அது லாபகரமாக இருக்குமா என்பதை அரசு ஆராய்ந்ததா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது நம்முடைய மாநிலத்தில் ஏறக்குறைய ஒரு ஆண்டுக்கு 8 திங்கள்களுக்கு பூச்சி மருந்து விமானம் மூலமாகத் தெளிக்கப்படுகிறது. ஆகவே மேலும் அதைத் தீவிரப்படுத்தத்தான் ஐந்து வாங்கலாம் என்று கேட்டோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்கிற யோசனையை நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியதற்குப் பிறகுதான் ஐந்து ஹெலிகாப்டர்கள் மத்திய அரசில்

[23rd October 1971]

வைத்திருப்பதை இங்கே நிறுத்தி வைபுங்கள், வேண்டும்போது அவற்றை எடுத்து உபயோகித்துக் கொள்கிறோம் என்று சொன்னதற்கு இந்த ஆண்டு கொடுப்பதற்கில்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : விமானம் மூலம் மருந்து தெளிப்பதன் மூலம் எல்லாப் பகுதிகளிலும் பயிர்களுக்கு ஏற்படுகிற பூச்சிகள் கொல்லப்படுவதால் நோய்கள் தடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று நாம் அறிகிறோம். ஒரு பயிருக்கு, நெற்பயிருக்கு ஒரு முறைதான் தற்போது மருந்து தெளிக்கப்படுகிறது. பயிர் வெளிப்பட்டவுடன் ஒரு தடவையும் கதிர் ஆவதற்கு முன்பு ஒரு தடவையும் தெளித்தால் நல்லது என்று பயிர் விஞ்ஞானிகள் சொல்வதால் இரண்டு முறை நெற்பயிருக்கு விமானம் மூலம் பூச்சி மருந்து தெளிக்கத்தக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இரண்டு முறை மட்டுமல்ல, தனிப்பட்ட முறையில் விவசாயிகளே ஹாண்ட் ஸ்ப்ரே, பவர் ஸ்ப்ரே மூலமாக அவ்வப்போது பூச்சி மருந்து தெளித்துக் கொள்கிறார்கள். இப்போது விமானம் மூலமாகக் கூட இரண்டு முறை தெளிக்கப்படுகிறது.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : விமானம் மூலமாக மருந்துகள் தெளிக்கப்படுவதற்கு முன்பாக சாகுபடி செய்கிற விவசாயிகளுடைய கருத்தையும் அறிந்து அவர்கள் சம்மதம் பெற்றுச் செய்யப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, இது முதலிலே ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் அனுப்பப்பட்டு, ஒன்றியங்கள் தீர்மானம் செய்து, அனுப்பப்பட்ட பிறகு, அந்தக் குறிப்பிட்ட பகுதிகளில்தான் தெளிக்கப்படுகிறது. ஒரு யூனியனில் சில பஞ்சாயத்துக்கள் பெற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும் கூட, அந்த ஊர் பஞ்சாயத்தில் இருக்கும் வயல்களில் தெளிக்காமல் இருந்தால், அடுத்த வயல்களுக்கும் அந்தப் பூச்சி பரவும் என்பதால் ஒன்றியங்கள் தீர்மானம் போடும் முறையை வைத்து அதைக் கொண்டு செயல்படுத்தப்படுகிறது.

திரு. வி. வெங்கா : மேலை நாடுகளில் ஒரே காலத்தில் ஒரே பருவத்தில் அனைத்து நிலங்களிலும் பயிர் செய்யப்படுவதால் விமானம் மூலம் பூச்சி மருந்து அடிப்பது நியாயமாகப் படுகிறது. ஆனால் நம் நாட்டில் ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் பருவ நிலையும் பயிர் செய்யும் முறையும் மாறுபட்டிருப்பதால், ஒரு பகுதியில் நூற்றுநிலையிலும் ஒரு பகுதியில் அறுவடைக்குத் தகுந்த நிலையிலும் பயிர்கள் இருக்கும்போது, விமானம் மூலம் தெளிப்பது அவ்வளவு உபயோககரமானதாக இல்லை என்று கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள விவசாயிகள் பேசிக்கொள்கிறார்கள். அதையும் கருத்தில் கொண்டு அரசு மாற்று முறையைக் கையாளுமா?

23rd October 1971]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : ஏற்கனவே அப்படி இருந்திருக்கலாம். சமீபத்தில் பல்வேறு மாவட்டங்களில் நான் நேரில் சென்று பார்த்தேன். சிலர்தான் பட்டம் தவறிப் பயிர் செய்கிறார்கள் என்றாலும், வேளாண்மை செய்கிறவர்கள் சம்பாவுக்குத் தனி, காருக்குத் தனி என்று பட்டங்கள் பிரித்து ஏறக்குறைய அந்தக் காலங்களில் தான் அந்தப் பகுதிகளில் பயிர் செய்கிறார்கள். அங்கத்தினர் சொல்கிற பகுதிகளையும் நான் நேரில் சென்று பார்த்தேன். அப்படிப்பட்ட பகுதிகளுக்கு ஒரே நேரத்தில் தெளிப்பதில்லை.

THIRU A. R. DAMODARAN : May I know, Sir, the cost of aerial spraying per acre?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு ஏக்கருக்கு மருந்துச் செலவு அன்னியில் ரூ. 11 ஆகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 15.20 வசூலிக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அதே சமயத்தில் சாதாரண பம்பு மூலம் தெளிப்பதற்கு ரூ. 6 வசூலிக்கப்படுகிறது என்பதால் அனாவசியமாக நிலச்சுவான்தார்கள் கூடுதலாக ரூ. 7 கொடுப்பது கஷ்டமாக இருப்பதாகப் புகார் விவசாயிகளிடமிருந்து அரசிற்கு வந்திருக்கிறதா? அந்தச் சங்கடத்தைத் தவிர்க்க அரசு ஏதாவது செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : பூச்சி மருந்து ஹெலிகாப்டர்கள் மூலமாகத் தெளிப்பதில் செலவு கொஞ்சம் அதிகமாகிறது. பம்புகளின் மூலம் தெளிப்பதில் செலவு குறைவாகிறது. விமானம் மூலம் தெளிப்பதற்கு அதிகம் செலவாகிறது என்றால், அந்தந்தப் பகுதிகளில் உள்ள விவசாயிகள் எந்த மருந்தைக் கேட்கிறார்களோ, அந்த மருந்துகளைப் பொறுத்த வரையில், கொஞ்சம் கூடுதலாக இருக்குமே தவிர, வேறு வகையில் இருப்பதற்கு நியாயமில்லை.

* 21. Q.—**THIRU G. SWAMINATHAN :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the cost of aerial spraying of insecticides is being sought to be collected from landholders who have leased out their lands; and

(b) if so, the provision under which the above charges are proposed to be collected?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தங்கள் நிலங்களை குத்தகைக்கு விட்டுள்ள நில உடைமையாளர்களிடமிருந்து பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளை விமானத்திலிருந்து தூவுவதற்கான செலவு வசூலிக்கப்பட வேண்டுமென்று கோரப்படுகிறதா?

[23rd October 1971]

(இ) ஆம் எனில், எந்த விதித் துறையின் கீழ் மேற்படி செலவுகள் வசூலிக்கப்பட வேண்டுமென்று கருதப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : (அ) ஆம்.

(இ) தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்துச் சட்டம், 119 (3) பிரிவின்படி விமானம் மூலம் பூச்சி மருந்து தெளித்ததற்காக செலவு தொகை வசூலிக்கப்படுகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களின் மூலமாக அனுமதி பெற்று கிராமங்களுக்கு மருந்து தெளிப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் நிலங்களில் சொந்தச் சாகுபடி நிலங்களும் இருக்கின்றன. அவற்றில் குத்தகைக்கு விடப்பட்ட நிலங்களும் இருக்கின்றன. குத்தகைக்கு விடப்பட்ட நிலங்களுக்கான கட்டணத்தை நில உரிமையாளர்களிடமிருந்து கேட்கிறார்கள். “லேண்ட் செஸ்”, “லேண்ட் ரெவின்யூ” மூன்று மடங்காக ஆகியிருக்கும்போது, அவர்கள் அதை எப்படிக் கொடுப்பார்கள்? அத்துடன் “லேண்ட் ரெவின்யூ” வசூல் செய்வதற்கான உத்தரவைத் தாசில்தார் பிறப்பிக்கிறார். ஆனால் இதை வசூல் செய்வதற்கு எந்த அடிப்படையில் உத்தரவு பிறப்பிக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, குத்தகைதாரர்களுக்குச் சில சலுகைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. குத்தகைதாரர் உரிமைதாரரிடம் வசூல் செய்கிற முறையில் இப்போது செய்யப்படுகிறது. அவர்களுடைய சம்மதத்தையும் பெறுவதற்கு இப்போது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

THIRU D. SANTOSHAM : Mr. Chairman, Sir, is the entire cost of aerial spraying collected from the Agriculturists or is any part of it borne by the Government or the Panchayat Union? As the Hon. Minister pointed out, I think, the aerial spraying is undertaken not only in the interest of the particular agriculturists but also in the interest of the entire area. While so, is it not proper that a part of the cost is borne by the Panchayat Union or at least by the Government?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்தின் மூலமாக பூச்சி மருந்து தெளிக்க 15% சப்ஸிடி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. நிலங்களைப் பொறுத்த வரையில், தனிப்பட்டவர்கள் ஒரு சிலரால் பஞ்சாயத்துக்கள் மூலம் தீர்மானம் நிறைவேற்றி அனுப்பப்பட்டால், பூரா ஏரியாவுக்கு சம்பந்தப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : குத்தகைதாரரிடமிருந்து வசூலிக்காமல் நில உரிமையாளர்களிடமிருந்து வசூலிக்கும்போது 50/40 என்ற அடிப்படையில் வசூலிக்கப்படுமா? அப்படி வசூலிப்பது எந்த அதிகாரத்தின் அடிப்படையில் செய்யப்படுகிறது?

23rd October 1971]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : பஞ்சாயத்துக்களில் தீர்மானம் போட்டு அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. சில பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் எங்கள் பகுதிக்குத் தேவையில்லை என்று தீர்மானம் போட்டு அனுப்பினால், அவற்றிற்குத் தெளிப்பதில்லை. சொந்தத்தில் பஞ்சாயத்தின் மூலமாக பவர் ஸ்ப்ரே, ஹாண்ட் ஸ்ப்ரே மூலமாக அவர்களாகவே மருந்து வாங்கித் தெளிப்பதற்கு அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Tractors

* 22. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of R.S. 09 Tractors allotted by the State Trading Corporation of India to Tamil Nadu;

(b) the number of Tractors sold; and

(c) whether any complaints have been received about their defective working?

டிராக்டர்கள்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இந்திய அரசு வாணிகக் கழகம் தமிழ் நாட்டிற்கு ஒதுக்கீடு செய்த R. S. 09 டிராக்டர்களின் எண்ணிக்கை என்ன?

(இ) விற்கப்பட்ட டிராக்டர்களின் எண்ணிக்கை என்ன?

(உ) அவை செயல்படுவதில் குறைபாடுகள் இருப்பதாகப் புகார்கள் எவையேனும் பெறப்பட்டுள்ளனவா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : (அ) நூறு.

(இ) பதினாறு.

(உ) ஆம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : வரவழைக்கப்பட்ட சோஷலிச டிராக்டர்கள் 100 ஒதுக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அந்த 100-ஐயும் அரசு விலைக்கு வாங்கியதா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, 100-ஐயும் வாங்க நம்மை மத்திய அரசு அனுமதிக்கவில்லை. யாரும் அதை வாங்காத காரணத்தால், அவை அப்படியே இருக்கின்றன.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அதற்கான தொகையை அரசு கொடுத்து விட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இன்னும் இல்லை.

[23rd October 1971]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பின்னே : கிழக்கு ஜெர்மனியிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட டிராக்டர்களுக்கு என்ன பெயர்? உறுப் பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் ஏதோ சோஷலிச டிராக்டர் என்று சொன்னதாகத் தெரிகிறது. அப்படி ஏதாவது பெயர் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அதற்கு ஆர்.எஸ். 09 டிராக்டர் என்பது பெயர், 20 ஹார்ஸ் பவர் உள்ளது,

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த டிராக்டர்கள் உற்பத்தி செய்த முறையிலேயே கோளாறு இருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. 16 டிராக்டர்கள் விற்றதால், விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டத்திற்கு மத்திய அரசு பொறுப்பா அல்லது மாநில அரசு பொறுப்பா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : நம்முடைய சிபாரிசின் பேரில்தான் மத்திய அரசு மாநில அரசிற்கு டிராக்டர்கள் ஒதுக்குகிறது. ஆனால் இந்த டிராக்டர்கள் உபயோகப்படுத்துவதற்கு முன்னாலேயே இது சரியாகயில்லை என்று சொன்ன காரணத்தினால், ஏதோ ஒரு மிரட்சி ஏற்பட்டு ஆங்காங்கு வாங்காமல் நிறுத்தி விட்டார்கள். ஹரியானா பகுதியில் அவை சாலைகளில் நிறுத்தப் பட்டிருப்பதாகத் தகவல் வந்தது. உடனே நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள விவசாயிகளும் அதைக் கேட்டு தங்களுக்குத் தேவையில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். பயன்படுத்தாமலேயே அவை நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

THIRU A. R. DAMODARAN : From the Hon. Minister's answer, there seems to be a feeling that these tractors could be put to use. May I know whether, in view of the fact that he feels that these tractors could be put to use, these 16 tractors sold to the unfortunate farmers will be withdrawn and they be reimbursed and they will be kept for use in State Seed Farms, Sir?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அப்படி ஒன்றுமில்லை. வாங்குகிற மாதிரி இல்லை.

Strike

* 23. Q. THIRU V. THANGAPANDIAN : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the loss incurred by the Electricity Board as a result of the lightning strike resorted to by the Engineers of the Tamil Nadu Electricity Board on 20th May 1970; and

(b) the action taken against the staff who resorted to the strike without any prior notice?

23rd October 1971]

வேலை நிறுத்தம்

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தில் பணி புரியும் பொறியியல் வல்லுனர்கள் 20—5—1970-ல் திடீரென்று வேலை நிறுத்தம் செய்ததில் மின்சார வாரியத்திற்கு ஏற்பட்ட நஷ்டம் எவ்வளவு?

(இ) முன்னறிவிப்பு இல்லாமல் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்ட ஊழியர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : விவர அறிக்கை @ மேலவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இந்த இன்சினியர்கள் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் இன்னும் ஒரு முடிவிற்கு வராமல் இருப்பதாக அறிகிறேன். எவ்வளவு விரைவில் அவர்கள் மீதான நடவடிக்கைகள் முடிவு பெறும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : இப்போதுதான் ஒன்பது பேர்களின் மீதுள்ள வழக்குகளில் ஒன்று தள்ளுபடி செய்யப்பட்டுள்ளது. எட்டு பேர் மீது விசாரணை நடத்தி, அந்த அறிக்கை முதன்மை இன்சினியருக்கு வந்திருக்கிறது. விரைவில் முடிவு அறிவிக்கப்படும்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note :—An Asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Membre.]

(Thiru G. Vasantha Pai rose.)

MR. CHAIRMAN : I have to make some announcements to the House. The hon. Member may please wait a little while.

II. ANNOUNCEMENTS.

(1) Message from the Governor.

MR. CHAIRMAN : I have received a message from the Governor of Tamil Nadu recommending to the Legislative Council the consideration of the Tamil Nadu Excise Bill, 1971.

(2) Messages from the Assembly.

MR. CHAIRMAN : I have also received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Tamil Nadu Excise Bill, 1971 (L.A. Bill No. 37 of 1971) as passed by the Assembly and signed by him for the recommendation of the Council and certifying that the Bill is a Money Bill within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.

[Mr. Chairman]

[23rd October 1971]

I have further received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Tamil Nadu Prohibition (Suspension of Operation) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 36 of 1971) as passed by the Assembly and signed by him for the concurrence of the Council.

(3) ELECTION OF TWO MEMBERS TO THE SENATE OF THE ANNAMALAI UNIVERSITY

MR. CHAIRMAN : I have also to announce to the House that Thiru K. Rajaram and Pulavar O. Arivudai Nambi, M.L.Cs., are the only two candidates validly nominated to the Senate of the Annamalai University. As the number of candidates nominated is equal to the number of vacancies to be filled, namely, two, I declare them duly elected to the Senate of the Annamalai University.

III. PRIVILEGE MOTION *re* STATEMENT OF THE MINISTER FOR PUBLIC HEALTH RELATING TO THE QUALIFICATIONS OF A DOCTOR IN THE MEDICAL DEPARTMENT.

MR. CHAIRMAN : I have received notice of a motion from Thiru G. Vasanthā Pai to raise a matter of privilege under rule 157 of the Legislative Council Rules in respect of a statement made by the Hon. the Minister for Public Health on the floor of this House on the 26th July 1971 relating to the qualifications of a Doctor in the Medical Department. I want the hon. Member to state briefly how this matter constitutes a breach of privilege of the House.

* THIRU G. VASANTHA PAI : Mr. Chairman, Sir, on the 26th July 1971 while I was addressing this august House on the Policy Note on Public Health and Medical Services, the Hon. the Minister for Public Health made the following statements on the floor of the House intercepting my speech.

When I was generally referring without mentioning any name, the Hon. Minister said :

“ the name of the person who is holding charge is so and so who is foreign returned with a degree far better than a degree available in India.”

Thereupon, Sir, I have replied to the Hon. Minister : “ With great respect to the Hon. Minister, I have to state that I have got the certificate of so and so issued by the University of Montreal, where the certificate reads that so and so is a Philosophy Doctor in Medicine and experimental medicine, that is, for experimenting on rats and animals and it is not physiology”, to which the Hon. Minister said “Let the hon. Member write to me and let him not utter any such words which he may not be able to prove at a later stage. The degree that is held by that Doctor is an accepted Degree and the Vice-Chancellor is aware of this Degree. I know personally that this Degree is accepted by the Medical Council of India—All India Medical Council. Therefore, I request the hon. Member not to go into the question of academic

23rd October 1971] [Thiru G. Vasantha Pai]

qualification of a member of the Medical Department. Let him write to me first and afterwards if he is not satisfied, he can verify the facts and write to me again, if necessary."

Sir, I wrote to the Hon. Minister. The Hon. Minister gave a list of degrees of the Indian Universities and stated that on the degree in experimental medicine there are two famous authorities, Mr. J. Markewitz and Mr. Claude Bernard.

MR. CHAIRMAN : That is in 1850.

THIRU G. VASANTHA PAI : Yes; one book was published in 1850 and the other later. Thereupon I wanted to know whether the Minister had any books which he was referring to and wherefrom the quotations were taken. I wrote to him on the 28th September 1971 and the Hon. Minister never replied to the letter of 28th September 1971.

I shall read the letter, dated 28th September 1971 which I wrote to the Hon. Minister.

"May I inform you that you joined issue with me when I stated that the Degree in Experimental Medicine of the University of Montreal was not equivalent to a Ph.D. in Physiology of a foreign University? I do not think there was any controversy as to any one possessing Indian Doctorate or Degree. I am requesting you again for information on the statements made by you in the Council and generally about the incumbent's qualification."

"Please let me have information as to any authorities which say that a degree in experimental medicine of the University of Montreal is a degree far better than a Doctorate in Physiology or M.Sc. in Physiology of Indian University or any degree available in India."

"You further stated that the degree that is held by Dr. P. Padmanabhan is accepted degree by the University and by the Medical Council of India—All India Medical Council. Please let me have information as to where and when and by whom the degree has been so accepted as equivalent to a Ph.D., or M.Sc. degree in Physiology."

"Whether the All India Medical Council or the University recognises a degree of foreign University as superior to any independent research after acquisition of a Doctorate by any person, and if so, under what rule, reslution, regulation or authority?"

"Please let me have information as to whether Dr. Padmanabhan has conducted any research or made any contributions in the shape of literature to Medical journals or reading of papers in conferences and has obtained any recognition from local or foreign authorities which would entitle him to the high office of manning any post-Graduate institution or department."

"Please also let me have information whether there are any other persons in the Medical Colleges who have any such quali-

[Thiru G. Vasantha Pai] [23rd October 1971]

fications as mentioned in the previous paragraph in the subject of Physiology, and if so, what claims superior to them, Dr. Padmanabhan possesses."

"I have noted the authorities quoted by you of Mr. Claude Bernard and Dr. J. Markewitz and would like you to let me know in which book of theirs, the quotation extracted by you appear, so that I may enlighten myself on the context in which these quotations find a place."

Sir, I wrote this letter on the 28th September 1971. I did not get a reply. I have waited for a long time. Meanwhile I wrote to the All India Medical Council. I wrote on the 27th September 1971 and followed it up on the 13th October 1971 and I got a letter from the Secretary, Medical Council of India in D.O.MCI.12 (1)/71/Med./13952, dated the 16th October 1971 in which he said :

"I am to state that this Council has not made any assessment of the D.Sc. or Ph. D. in Experimental Medicines of the University of Montreal and as such it is not possible to say anything about its equivalency to the Ph.D. or D.Sc. in Physiology of Universities in India or abroad."

Sir, my submission is that the two statements made by the Hon. the Minister for Public Health, namely,

(1) "the Dr. so and so is a foreign returned with a degree far better than the degree available in India".

MR. CHAIRMAN : What is the real meaning of the term 'assessment' ?

THIRU G. VASANTHA PAI : It means evaluation of degree in relation to its equivalence under the University Grants Commission Act.

MR. CHAIRMAN : Yes, the hon. Member may proceed.

THIRU G. VASANTHA PAI : (2) "The degree that is held by the Doctor is an accepted degree and the Vice-Chancellor is aware of this Degree. I know personally that this Degree is accepted by the Medical Council of India—All India Medical Council".

Sir, my respectful submission is that these two statements made by the Hon. Minister are not correct. If they are not correct, I am sure the Hon. Minister will avail himself of this opportunity, correct himself and say that the statements that he made on the floor of the House are wrong. That is all my privilege motion.

MR. CHAIRMAN : The Hon. Minister may express his viewpoint in the matter.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அவைத் தலைவரவர்களே, இன்று இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற உரிமைப் பிரச்சினை யாகக் கருதப்படுகின்ற ஒன்றைக் குறித்து நான் விளக்கம் சொல்

23rd October 1971] [திரு. க. அன்பழகன்]

வதற்கான நல்ல வாய்ப்பு கிடைத்ததற்காக நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த மன்றத்தில் மருத்துவத் துறைபற்றி விவாதம் நடைபெற்ற நேரத்தில் மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் அவர்கள் மருத்துவ கல்லூரியிலுள்ள பிசியாலஜித் துறைக்குத் தலைவராக அமர்த்தப்பட்டிருக்கிற ஒருவரைப்பற்றி அவர் தகுதியற்றவர் என்ற ஒரு வாதத்தைத் தொடங்கினார்கள். அந்த வாதத்தில் அவர் தெரிவித்த முதல் கருத்து—

“ He is qualified only in experimental medicine ”

என்பது. முதலில் விவாதத்தைத் தொடங்குகிற போதே

“ He is not qualified in the subject for which he is the Head of the Department but he is qualified in a subject which is not relevant to the subject for which he holds charge ”

என்ற கருத்துப்பட தெரிவித்தார்கள். தெரிவித்தவுடன் தான் நான் பதிலளித்தேன்:—

“ I want to explain to the hon. Member one thing. While giving particulars, let him not utter such words which may be refuted afterwards. I know personally that the Physiology Department is upgraded now and the person who is holding charge of that Department is fully qualified and that his degree is accepted by the University and by the Medical Council ”

என்று அப்போது நான் தெரிவித்தது அந்த இடத்தில் அவருடைய டி.எஸ்.சி. மேல் நாட்டில் பெற்ற பட்டத்தைப்பற்றிய விவாதம் எழவில்லை. அதற்கு அடிப்படைத் தகுதியில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். அந்த அடிப்படைத் தகுதி உண்டு என்பதை நான் வாதிட்டுத் தெரிவிப்பதற்கு அந்த அடிப்படைத் தகுதி உண்டு,

“ He is fully qualified and his degree is accepted by the University and by the Medical Council ”

என்று நான் தெரிவித்தேன். அதற்குப் பின்னால் அவர் பேசியதற்கு விளக்கத்தைத் தொடர்ந்து சொல்கிறேன். அதற்கு அந்த அடிப்படைத் தகுதியில்லை என்று சொன்ன காரணத்தினால் சொல்கிறேன். அவர் 1951-ல் எம்.பி., பி.எஸ். படித்த டெமான்ஸ்ட்ரேட்டராக, டியூட்டராக இருந்து 1955-ம் ஆண்டில் எம்.எஸ்.ஸி. இன் பிசியாலஜி டிகிரியைப் பெற்றார். எம்.எஸ்.சி. படித்தாலே புரொபசராக ஆகலாம்,

not as demonstrator or tutor but to hold the charge of professorship.

டைரக்டர் நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ள நிலையில் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பெயரையெல்லாம் வைத்திருக்கிறேன். எம்.எஸ்.ஸி. பட்டம் பெற்று டைரக்டர்களாக இன்றைக்கும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே எம்.எஸ்.ஸி. பட்டத்திற்குத் தகுதி உண்டு. சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1959-இல் பி.எச்.டி. பட்டத்திற்காக தீசிஸ் வழங்கி அந்தப் பட்டத்தை 1960-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் பெற்றிருக்கிறார். டி.எஸ்.ஸி. பட்டம் பெற்றவர், மேல் நாட்டில் பட்டம் பெற்றவர், தகுதியில்லாமலே தலைவராக இருக்கிறார் என்ற தவறான கருத்

[திரு. க. அன்பழகன்] [23rd October 1971]

தில் அன்றைக்கு இந்த விவாதம் எழுந்த காரணத்தினால், நான் நிச்சயமாக முழுத் தகுதியிருக்கிறது என்று எடுத்தவுடனே தெரிவித்திருக்கிறேன். அந்த வாதத்திலே கூட அவர் எம்.ஏ. பட்டமோ பிஎச்.டி. பட்டமோ பெறுதவர் என்ற வாதத்தைக் கிளறினார்கள். எம்.எஸ்ஸி. என்பதற்குப் பதில் எம்.ஏ. என்று தவறாகக் கருதியிருக்கக் கூடும் அவர் எம்.பி.பி.எஸ். படித்து அதற்கு மேல் எம்.எஸ்ஸி., பிஎச்.டி. பட்டம் பெற்றவர் அதற்குப் பின்னால் அப்போதிருந்த அரசாங்கத்தால் பிஎச்.டி-க்கு மேற்பட்ட தகுதி பெறவேண்டுமென்பதற்காக கனடாவிலிருந்த பல்கலைக் கழகத்திற்கு டி.எஸ்ஸி. பட்டத்திற்காக, மேல் நிலைப்பட்டம் என்று இல்லாவிட்டாலும், மேல் நிலை ஆராய்ச்சிக்காக 3 ஆண்டுக் காலம் படிக்க அன்றைக்கிருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் அனுப்பியது. அப்படி அனுப்பப்பட்டதற்குக் காரணம் அன்றைக்கு இருந்த பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள். இந்த பிசியாலஜியை மருத்துவத் துறைக்குப் பயன்படுத்தினால் நல்லது, அப்டைட் பிசியாலஜி இருந்தால் மருத்துவ ஆராய்ச்சித் துறைக்கு நல்லது, நாட்டில் இப்படி பலரிடத்தில் இல்லை என்ற காரணத்தினால் 3 ஆண்டு காலத்திற்குப் படிக்க ஊக்குவித்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அனுப்பியிருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு இந்த மூன்று ஆண்டு காலத்திற்கு ஏற்பட்ட செலவு 75 ஆயிரம் ரூபாயாகும். இங்கே சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பிஎச்.டி. பட்டம் ஏற்கெனவே பெற்ற காரணத்தினால் திரும்பவும் இன்னொரு பிஎச்.டி. பட்டம் வழங்கப்பட்டால் ஒரே விதமான பட்டங்களாகக் கருதப்படும் என்ற காரணத்தினால் வழங்கப்படவில்லை அவர் மேல் நிலையில் ஆராய்ச்சி செய்தவர், அதற்கான தீசிஸ் எழுதியவர், அதன் பெயர் என்னிடத்தில் இருக்கிறது. அவர் ஏற்கெனவே பி.எச்.டி. பட்டம் தீசிஸ் எழுதிப் பெற்றவர் என்ற காரணத்தினால், இதை விட பெரிய பட்டமாக டி.எஸ்ஸி. பட்டம் அங்கே தரப்பட்டது. மறுபடியும் அப்போது திரு. வசந்த பாய் அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். நான் அதை ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

“May I know the name of the person, so that I could reply to the Hon. Minister?”

இப்படி திரு. வசந்த பாய் கேட்டிருக்கிறார். அப்போது நான்

“The name of the person who is holding charge is Dr. Padma nabhan, who is foreign returned with a degree far better than the degree available in India.”

என்று தெரிவித்திருக்கிறேன். நான் ஏன் இந்தியாவில் சிறந்த பட்டம் என்று சொன்னேன் என்றால் இந்தியாவில் இருக்கிற எல்லா பல்கலைக் கழகங்களிலுமே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற முறை எம்.பி., பி.எஸ். படித்த பின்னர் ஒருவர் எம்.டி. பட்டம் பெற வேண்டும் இல்லையென்றால் எம்.எஸ்ஸி. பட்டம் பெறவேண்டும். இந்த எம்.டி. பட்டமும், எம்.எஸ்ஸி. பட்டமும் பெற்ற பின்னர்தான் பி.எச்.டி. பட்டத்திற்கு விண்ணப்பித்துக் கொள்ளலாம். சென்னைப் பல்கலைக் கழக விதிமுறைகளைப் பார்ப்பவர்கள் இதை நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளாட்டியும். 1321-ம் பக்கத்தில் இதுபற்றித் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

23rd October 1971] [திரு. க. அன்பழகன்]

'A Doctor of Philosophy in any of the above faculties of this University may present himself for the Degree of Science, the highest Degree of this University in the above faculties, two years after having qualified for the Degree of Ph.D. "

என்ற கருத்து இருக்கிறது. பி.எச்.டிக்கு மேற்பட்ட 'கிரிடி.எஸ்ஸி. என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே டாக்டர் ஆப் லிஸாசி பற்றிக் கருத்துச் சொல்கிறபோது

"A candidate who has qualified for the Degree of Master of Arts or the Degree of Master of Science.....of this University in any of the faculties.....or of any other University recognised by the Syndicate as equivalent thereto and who has subsequently worked for a minimum period of three years after registration as hereinafter prescribed in an institution or department of the University may present himself for the Degree of Doctor of Philosophy "

என்ற கருத்து இருக்கிறது. ஆகவே இருக்கிற முறைப்படி எம்.எஸ்ஸி. தேர்வு பெற்றதற்குப் பின்னால்தான் பி.எச்.டி. தேர்வு பெற முடியும். எம்.டி. பற்றியும் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார்கள் எம்.டி. பட்டத்திற்குப் பின்னால் தான் பி.எச்.டி. பட்டத்திற்கு உயர்வானது. அவர் கூறியது போல எம்.எஸ்ஸி.-யோ எம்.ஏ. பட்டமோ பெறாதவர் அந்தத் துறையினுடைய தலைவராக நியமிக்கப்படவில்லை. இன்னும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 'அப்படி அவர் மேல் நாட்டில் பெற்ற பட்டம் மட்டுமில்லாமல் இப்போது கூட "மெம்பர், பிசியாலஜி எக்ஸ்பர்ட் ஆஃப் இன்டியன் கவுன்சில் அஃப் மெடிகல் ரிசர்ச்" என்ற தகுதியில் அவர் 1968-ம் ஆண்டிலிருந்து இருந்து வருகிறார். இதற்கும் மேல் சொல்ல விரும்புகிறேன், அப்போது நான் வாதிட்டுச் சொல்லியவுடன் திரு. வசந்த பாய் அவர்கள்,

"With great respect to the Hon. Minister, I have to state that I have got the Certificate of Dr. Padmanabhan issued by the University of Montreal where the Certificate reads that Dr. Padmanabhan is a Philosophy Doctor in Medicine and Experimental Medicine, that is, for experimenting on rats and animals and it is not Physiology "

என்று சொன்னார்கள். இந்தத் தொடர் தவறான தொடராகும். "பிலியர்ஸஜி"-யில் ஆராய்ச்சி செய்வது என்பது, மனிதர்களை உயிரோடு இருப்பவர்களை ஆராய்ச்சி செய்வது என்பது முடியாது. உயிரோடு இருக்கிற கிளி பிக் போன்றவர்களுக்கு மருந்துகளைக் கொடுத்து அவைகளினால் உடலில் ஏற்படுகிற விளைவுகளைப் பார்த்து பிசியாலஜியில் கிடைக்கவேண்டிய பலன்களை ஆராய்ந்து அதற்குப் பின்னால் மக்களுடைய உடலில் அது எப்படிப் பயன்படுகிறது என்பதை ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்கிறார்கள். மருத்துவ ஆராய்ச்சி நிலையங்களில் இப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சியைச் செய்து வருகிறார்கள். எனக்கு விவரம் தெரிவித்தவுடன் நான், இது தவறான கருத்து என்று அங்கத்தினருக்கு அறிவுறுத்தினேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [23rd October 1971]

எனக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டவுடன் இந்த இலாகாவில் உள்ளவர்களையும், மற்றும் உரியவர்களிடத்திலும் விவரம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று முயற்சி செய்தேன். இவ்வாறு நினைத்து உள்ள படியே நான் செயல்பட்டேன்.

“Let the hon. Member write to me and let him not utter any such words which he may not be able to prove at a later stage”

என்று பாதுகாப்பாகச் சொன்னேன். அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்ன கருத்து ஆராயப்பட்டது. ஆராயப்பட்டு அது தவறு என்று அறிந்தேன். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் எழுப்பிய பிரச்சனையை அறிந்து தான் சொல்கிறேன்.

“The Degree that is held by that Doctor is an accepted Degree and the Vice-chancellor is aware of this Degree”

என்று சொன்னேன். நண்பர் வசந்த பாய் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையை எழுப்பிய போது இது எந்த வகையிலே சரியானது என்பதைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக ஆராயப்பட்டது. ஆராய்ந்து கிடைத்த தகவல்களைக் கொண்டு அவருடைய கேள்விக்கு பதில் அளிக்கப்பட்டது. அவருடைய தகுதி, திறமையைப் பற்றிக் கேட்பதற்கு அவசியமில்லை என்பதற்காக இந்த விவரங்களைச் சொல்கிறேன். பி.எல். பட்டம் பெற்ற ஒருவரை வழக்கறிஞராக இருக்க யோக்க்யதையில்லை என்று யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். ஆனால் இவருக்கு மருத்துவத் தகுதியில்லை என்று வாதிடப்படுகிறது.

“The Degree that is held by that Dr. is an accepted Degree. என்று நான் சொன்னேன். இதைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் உறுப்பினராக இருந்த போது அவரைப்பற்றி மொட்டைக் கடிதங்கள், கையெழுத்திட்டாத கடிதங்கள் வந்தன. அப்போது பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தரிடத்தில் வந்து தன்னுடைய பட்டத்திற்கான சர்ட்டிபிகேட்டுகளையும், கவுனையும் காட்டினார். அந்த சர்ட்டிபிகேட்டுகளையும், சான்றுகளையும் விளக்கினார். அவர் பெற்றுள்ள பி.எச்.டி. பட்டம் யாரும் குறை கூறுவதற்குரியதல்ல. ஏதோ தவறு நடந்து விட்டது போல அவரைப் பற்றிப் பிரச்சனை எழுப்பப்பட்டு விவாதம் நடந்தது.

“I know personally that this Degree is accepted by the Medical Council of India—All India Medical Council.” என்று சொன்னேன். நான் சொல்வதற்குக் காரணம் இவரைப் பற்றிப் பரிசனலாகத் தெரியும். ஆல் இண்டியா மெடிகல் கௌன்சில் “திஸ் டிகிரி” இந்த டிகிரியை ஏற்றுக்கொள்வதா என்று ஆராய்ந்து கொண்டு இருக்கிறது. இந்தப் பட்டம் தகுதி உடையதா இல்லையா என்பதைப்பற்றி ஆராய வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

“Therefore I request the hon. Member not to go into the question of academic qualification of a member of the Medical Department. Let him write to me first and afterwards if he is

23rd October 1971] [Thiru K. Anbazhagan]

not satisfied, he can verify the facts and write to me again, if necessary. ”

என்று நான் ஏற்கனவே தெரிவித்திருக்கிறேன். மீண்டும் தெரிவிக்கிறேன். உண்மை தெரியாமல் பிரச்சனையை எழுப்பக் கூடாது. விளக்கம் வேண்டுமென்று கேட்டு எனக்கு எழுதினால், அதைப் பற்றி நான் ஆராய்ந்து, தெரிந்து விளக்கம் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் எழுதிய கடிதத்திற்கு ஒரு பதில் அனுப்பியிருக்கிறேன். முதல் கடிதத்திற்கு பதில் எழுதியிருக்கிறேன். இரண்டாவது கடிதத்தை மிகுந்த ஆத்திரத்தோடு எழுதியிருக்கிறார். முதல் கடிதத்திற்கு பதில் எழுதியதிலிருந்தே கடிதத்திற்கு பதில் எழுதுகிற நல்லெண்ணம் இருக்கிறது என்பது தெரியும். இதை அவரும் ஒப்புக்கொள்வார் என்று நம்புகிறேன். அவருக்கு நான் எழுதிய பதிலை இங்கே படித்துக் காட்டுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

“ In your speech in the Council on 26-7-71 the qualifications of Dr. N. Padmanabhan to be the Head of the Department of Physiology has been questioned by you. According to you he is not a Ph.D in Physiology and is only qualified in Experimental Medicine which is not Physiology.

In the first place, it may be pointed out that Dr. Padmanabhan is fully qualified to hold the post of the Head of the Department of Physiology since he possesses a Master of Science Degree in Physiology and a Ph.D. Degree in Physiology of the Madras University.

“ உங்கள் கருத்துப்படி, வேறு தகுதிகளைப் பெற்றிருந்தாலும் அடிப்படைத் தகுதியைப் பெறாதவர் என்று தெரிவிக்கிறீர்கள் அப்படியல்ல.”

“ These two qualifications alone will qualify him to be a professor of Physiology and Head of the Department of Physiology, Madras Medical College. He has in addition a Post-doctorate Degree of D.Sc. in Experimental Medicine and Surgery. ”

It was only in addition and not as the necessary minimum qualification.

இந்தப் பட்டத்தைப்பற்றி ஒருவேளை அகில இந்திய மருத்துவ நிபுணர் குழு ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்று திரு. வசந்த பாய் சொல்ல முடியாது.

We have not assessed the real merit of this degree.

என்று தெரிவிக்கிறார்கள். இதற்கு ஒரே காரணம் இந்த டி.எஸ்.ஸி. பட்டம் பற்றிய பிரச்சனை இந்த மன்றத்தில் எழுப்பப்பட வேண்டிய அவசியமேயில்லை. அகில இந்தியாவிலும் இந்தப் பட்டம் பெற்றவர்கள் இரண்டு மூன்று பேர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பெயரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்பவில்லை. இவர்கள் டில்லிக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிறார்கள். இந்த டி.எஸ்.ஸி

[திரு. க. அன்பழகன்] [23rd October 1971]

பட்டத்தை ஆராய்ச்சிக்குரியதாக்குவதற்கு இடமேயில்லை. மற்றத் தகுதிகள் இல்லாமலிருந்தாலும், இதைப்பற்றி ஒரு பிரச்சனை எழுப்பப்படலாம். திரு. வசந்தபாய் பேசுகிறபோது சொன்னேன். இந்தப் பட்டம்

Whether it is equivalent to Ph.D. and whether they have recognized this as equivalent to Ph. D.

இதுவும் சமமா என்ற கேள்வி எழும். பி.எச்.டி. பட்டமும் இதுவும் சமமா என்ற கேள்வி எழுப்பப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் இங்கே ஒரு உரிமைப் பிரச்சனையை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். நான் பணிவோடும், தெளிவோடும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். டி.எஸ்.ஸி. பட்டம் இங்கே கேள்வி எழுப்புவதற்குரிய ஒன்றல்ல. நான் இந்த இலாகா பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டதும் மருத்துவத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளைச் சந்தித்து இவர் சம்பந்தமான விவரங்களைத் தெரிந்துகொண்டேன். அவர் வகிக்கும் பதவிக்குத் தகுதியுடையவர் என்பதிலே கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. இந்தப் பிரச்சனையில் நான் உண்மையை மறைத்து விட்டேன் என்ற அடிப்படையில் உரிமைப் பிரச்சனையை எழுப்புகிற அளவிற்கு நான் திய எண்ணத்திலோ, உள்நோக்கத்தோடோ நடந்துகொள்ளவில்லை. இப்படியிருக்கும்போது இப்படிப்பட்ட ஒரு உரிமைப் பிரச்சனையை எழுப்புவது சரியல்ல என்பதைப் பணிவன்போடு அவைத் தலைவரவர்களுக்கு நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் எழுதிய கடிதத்திற்கு நான் பதில் எழுதியிருக்கிறேன். அதோடு நான் எப்படி உரிமைப் பிரச்சனைக்கு காரணமானேன் என்று விளக்க விரும்புகிறேன்.

“ On an inquiry conducted by me after the incident on 26th July 71.... ”

THIRU G. VASANTHA PAI : Mr. Chairman, Sir, I have deleted that portion at your suggestion.

MR. CHAIRMAN : I think the hon. Member has not communicated the deletion to the Hon. Minister. Since the hon. Member has deleted that portion, it need not be referred to.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஆகவே நான் இதை முழுவதும் படிக்க வேண்டியது அவசியமில்லையென்று கருதுகிறேன். அமைச்சர்கள் ஆற்றுகிற பணிகளுக்கு உள் நோக்கம் கற்பித்துக்கொண்டு இந்த ஆட்சியையும், அரசாங்கப் பொறுப்பில் உள்ளவர்களையும் ஏதோ குற்றவாளிகள் போல வேண்டுமென்றே மிரட்டுவது போலச் சொல்வதும், செய்வதும் உள்படியே சிறந்ததா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். நான் பேசுவது இனிமையாக இல்லாமல் இருக்கலாம், கடுமையைப் பிரதிபலிப்பதாக இருக்கலாம். இசையோடு கூடிய வார்த்தைகளாக இல்லாமலிருக்கலாம். ஆனால் எந்த விதமான கடுஞ்சொல்லையும் நான் உடையவன் அல்ல. என் குரலில் இனிமையில்லாத

23rd October 1971] [திரு. க. அன்பழகன்]

காரணத்தினால் கடுமையாகத் தோன்றக்கூடும். எனவே இது உரிமைப் பிரச்சனை எழுப்புவதற்கு உரியது அல்ல என்பதைப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: I have carefully heard the Member's point of view as well as the point of view of the Hon. Minister concerned. It will be clear from the proceedings, dated 26th July 1971 that the point the Member wanted to make on that day was that a person who was not fully qualified was in charge of the Physiology Department in the Medical College.

THIRU G. VASANTHA PAI: Mr. Chairman, may I have the permission to suggest that it would be seen from my speech that the words which caused this controversy were "experimental medicine".

MR. CHAIRMAN: The hon. Member has no chance to speak at this stage.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, that is why I asked for the permission of the Chair.

MR. CHAIRMAN: The Minister, while intervening in the initial stage, stated as follows: "I know personally that the Physiology Department is upgraded now and the person who is holding charge of that Department is fully qualified and that his degree is accepted by the University and by the Medical Council." This was made clear in the letter written by the Minister to the Member on 9th September 1971. From the present statement of the Minister, it is further evident that the Doctor possesses two degrees given by the Madras University, M.Sc., and Ph.D., and thereafter he has obtained a foreign degree, namely, D.Sc. Only in the light of this, the subsequent intervention of the Hon. Minister has to be viewed, and he has now clarified before the House that his intention was to say that the Doctor was qualified to hold the post in which he was and not that the foreign degree had been recognised by the All India Medical Council. Further, it has not been in any way established that the Hon. Minister made that statement in order to wilfully mislead the House. Parliamentary convention requires that whenever an allegation against someone is made, prior notice should be given to the person or the Minister concerned so that he may be able to verify the facts and defend himself or place the facts before the House. This has not been followed in this case. When the hon. Member made the allegation against a particular individual, the Health Minister, as Minister in charge, was bound to defend him before the House to the extent remembered by him. In the circumstances, I rule that no *prima facie* case of breach of privilege has been made out.

[23rd October 1971]

IV- CALLING ATTENTION TO THE PROPOSED CONSTRUCTION OF A BAD REGULATOR NEAR UPPER ANICUT AND THE CONSEQUENT CONCERN CAUSED TO THE AGRICULTURISTS OF THANJAVUR DISTRICT

* **THIRU G. SWAMINATHAN** : Mr. Chairman, Sir, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Public Works to a matter of urgent public importance, namely, the proposed construction of a bed regulator near Upper Anicut by the State and the consequent concern caused to the agriculturists of Thanjavur district for fear of diminution of irrigation facilities in their area.

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : Mr. Chairman, Sir, there were unprecedented heavy floods in the Cauvery and the Coleroon in July 1961. The Government had to spend Rs. 2 crores for breach closing and restoration works alone. Besides this amount, Government had also to give cash relief to the families rendered homeless and run gruel and relief centres at several places. There were also extensive damages to crops. With a view to investigating long-term measures for mitigating such heavy floods, the Government appointed a Special Officer in the grade of a Superintending Engineer. The Special Officer submitted his report in July 1962. After examining the report, the Government approved, among others, the proposal for the construction of a barrage across the Cauvery at Upper Anicut. The Chief Engineer (Irrigation) accordingly submitted a project report for the construction of a barrage across the Cauvery River at Upper Anicut at an estimated cost of Rs. 212 lakhs for inclusion in the Fourth Five-Year Plan of Tamil Nadu under Drainage and Flood Relief Schemes. The Project Report has been forwarded to the Central Water and Power Commission for inclusion of the scheme in the Fourth Five-Year Plan. The proposed barrage is, purely, a flood regulatory measure to handle the floods in the Cauvery, and thereby protect the existing irrigation systems. There will be no diminution of irrigation facilities in Thanjavur district on account of the construction of the proposed barrage.

V. GOVERNMENT MOTION.

SUSPENSION OF RULE 23 (1) OF THE COUNCIL RULES.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

“ That rule 23(1) of the Tamil Nadu Legislative Council Rules be suspended and this House do resolve to transact Government business on Saturday, the 23rd October 1971. ”

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, உத்தியோகப் பற்றற்ற அங்கத்தினர்களின் தீர்மானத்திற்கென்று வாரத்தில் ஒதுக்கப்பட்டது ஒரு நாள். கடந்த 5, 6 மாத காலமாகவே உபயோகத்துக்கு வராமலே போய்விட்டது. தீர்மானங்களும்

23rd October 1971]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

மசோதாக்களும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இம் மாதிரி எடுத்துக் கொண்டிருப்பது அவ்வளவு சரியல்ல. அடுத்த முறை கூட்டம் கூடும்போது ஏதாவது ஒருநாள் சனிக்கிழமைக்குப் பதிலாக வேறு ஒரு நாளை ஒதுக்கிக்கொடுக்கும் படியாக உங்கள் மூலமாக அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்தப் பிரச்சனை ஏற்கனவே சட்டப் பேரவையில் எழுப்பப்பட்ட ஒன்றாகும். அடுத்த முறை ஒரு நாள் வைத்துக்கொள்ளலாம். இந்த அவையும் அதை விரும்பினால் கொடுக்க ஆட்சேபணையில்லை.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“That rule 23(1) of the Tamil Nadu Legislative Council Rules be suspended and this House do resolve to transact Government business on Saturday, the 23rd October 1971.”

The motion was put and carried.

VI. GOVERNMENT BILLS.

(1) *The Tamil Nadu Prohibition (Suspension of Operation) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 36 of 1971).*

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (செல்திறனை நிறுத்தி வைத்தல்) சட்டமுன் வடிவு @ (சட்டப் பேரவை முன்வடிவு எண் 36/1971) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, மதுவிலக்குச் சட்டம் ஆகஸ்டு 30-ம் தேதியே விருந்து ரத்து செய்யப்பட வேண்டுமென்று முடிவெடுத்து, இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பில் இந்த அவையிலும் அந்தச் செய்தி அறிவிக்கப்பட்டது. மதுவிலக்குச் சட்டத்தை எப்படி ரத்து செய்வது என்று ஆராயப்பட்டு இந்த அரசாங்கத்தின் முடிவுப்படி, இந்தியா முழுவதும் மத்திய அரசு மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது பீண்டும் இந்த மாநிலத்தில் கொண்டுவரப்படவேண்டும். அதற்கிடைப்பட்ட காலத்தில் அதை நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்ற முடிவையொட்டி 1937-ம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் அந்தச் சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை நிறுத்தி வைப்பது என்றும் நிறுத்தி வைத்த காலத்திலும் ஆப்காரி அக்ட் அமுலுக்கு வரும் என்றும் அதே சட்டத்தில் போடப்பட்டிருக்கிறது. அது மாதிரிச் செய்ய வேண்டுமென்று முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அப்போதே அப்படிச் செய்ய முடியுமா என்று சட்டப் பிரச்சனை எழுப்பப்பட்டு அரசாங்கம் அந்தப் பிரச்சனையை ஆராய்ந்து செய்யலாம் என்று முடிவுக்கு வந்து இந்த சபையில் அறிவிக்கப்பட்டது. அதற்கான காரணங்களும் விளக்கப்பட்டன. ஆந்திர மாநிலத்திலும், கேரள மாநிலத்திலும், மைசூர் மாநிலத்திலும் நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கிற சட்டத்தைப்

[திரு. செ. மாதவன்] TL6T 190020 Page]

போல் சட்டம் இருந்து அந்தச் சட்டம் “நோட்டிபிகேஷன்” மூலம் இடைக்காலத்தில் நிறுத்தி வைக்கப்படவேண்டுமென்ற முடிவைப் பின்பற்றி “நோட்டிபிகேஷன்” போட்டிருக்கிறார்கள். ஆந்திர மாநிலத்தில் 1969-ம் ஆண்டு போடப்பட்ட “நோட்டிபிகேஷன்” 1937-ல் நம் மதுவிலக்கு சட்டத்தைப் போல் அவர்களுடைய மாநிலத்திலுள்ள அதே சட்டத்தின் கீழ் போடப்பட்ட நோட்டிபிகேஷன்

“In exercise of the powers conferred by section 2 of the Andhra Pradesh Prohibition Act read with clause (b) of sub-section 2 (1) of Andhra Pradesh Excise Act, the Governor of Andhra Pradesh hereby declares that with effect on and from 1st November, 1969, the provisions of Andhra Pradesh Prohibition Act, 1937 other than sections 1, 3 and 6 shall cease to be in force.”

என்று அவர்களும் நான் செய்ய நினைத்ததைப்போல் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் மைசூர் மாநிலத்திலும் அவர்களுடைய மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் கீழ் இதே போன்ற நோட்டிபிகேஷன் மூலம்

“In exercise of the powers conferred by sub-section 5 of section 1 of the Mysore Prohibition Act and in supersession of the Notification No. the Governor of Mysore hereby declares that the provisions of the said Act other than sections 1, 2 and 15 shall cease to be in force.”

என்று அவர்களும் போட்டிருக்கிறார்கள். இது போல் கேரள மாநிலத்திலும் அவர்களுடைய மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் கீழ் இடைக்காலமாக நிறுத்தி வைப்பதை “நோட்டிபிகேஷன்” மூலம் போட முடியும் என்று தீர்மானம் செய்து 1957-ம் ஆண்டில் “நோட்டிபிகேஷன்” பிறப்பித்திருக்கிறார்கள்.

“In exercise of the powers conferred by section 2 of the Prohibition Act, 1950, the Governor of Kerala hereby suspends with effect from the 1st day of May 1967 the operation of the provisions of the said Act except sections 1, 7 and 11 in all the local areas in which the said provisions are in force.”

ஆகவே இந்த மூன்று மாநிலங்களிலும் உள்ள நடைமுறையைப் பின்பற்றி நாம் அல்லாறே “நோட்டிபிகேஷன்” போடலாம் என்ற கொள்கை இந்த மன்றத்தில் அறிவிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பின் நோட்டிபிகேஷன் மூலம் போட்டு 1937-ம் ஆண்டுச் சட்டத்தில் போட்டிருப்பது சரியல்ல என்று நீதி மன்றத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டது. அப்போது நான் லண்டனில் இருந்தேன். பத்திரிகையில் படித்தேன். இதை உயர் நீதி மன்றத்தில் காலதாமதம் செய்யத் தேவையில்லை, ஆகஸ்டு 30-ம் தேதி சட்டம் அமுலுக்கு வர வேண்டுமென்று உடனடியாகச் சட்டமே பிறப்பித்து விடலாம் என்று முடிவு செய்தோம். மாநில அகிகாரத்துக்கு உட்பட்டு எந்தெந்தப் பிரிவு இருக்கிறதோ அதெல்லாம் மசோதா வடிவத்தில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பின்னால் மத்திய அரசு சம்பந்தப்பட்ட யூனியன் லிஸ்ட்,

23rd October 1971] [திரு. செ. மாதவன்]

கன்கரன்ட் விஸ்டில் உள்ள பகுதிகளையும் சேர்த்து இன்னொரு சட்டம் கொண்டுவரப்படவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை மாற்றியமைத்து இன்னொரு சட்டத்தை மத்திய அரசின் அனுமதி பெற்று கொண்டுவர இருக்கிறோம் என்று முன் கூட்டியே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், மன்றத்தில் சொல்லப்பட்ட கொள்கையை அமுல்படுத்துவதற்கு இம் மசோதா கொண்டுவரப் படுகிறது. மதுவிலக்கு வேண்டுமா, வேண்டாமா, எதிர்ப்பதா, ஆதரிப்பதா, என்ற பிரச்சனை இப்போது இல்லை. ஏற்கனவே விவாதம் செய்யப்பட்ட ஒன்று, இப்போது “நோட்டிபிகேஷன்” மூலமாக, சட்டத்தின் மூலமாகக் கொண்டு வருவதுதான் மன்றத்தின் முன்னால் இருக்கிறது. இதில் அதிக விவாதம் இருக்காது என்று நம்புகிறேன். இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : Motion moved—

“That the Tamil Nadu Prohibition (Suspension of Operation) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 36 of 1971), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

* திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கடைசியாகக் குறிப்பிட்ட ஒரு விஷயத்தை முதலில் சொல்லிவிட்டு மற்ற விஷயங்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தை ஒரு நோட்டிபிகேஷன் மூலமாக உயிர் பெறச் செய்து அதன் பின் ஆளுநர் ஒரு அவசரச் சட்டம் பிறப்பித்ததாக நினைவு. அப்போது மத்திய அரசினுடைய முன் அனுமதி இல்லாமல் அதுமாதிரி கொண்டு வந்தது தவறானது என்ற அளவில் ஒரு கடிதம் மாநில அரசுக்கு வந்ததாகவும் சில பத்திரிகைகளில் போட்டிருந்தார்கள். மத்திய அரசின் ஒப்புதல் இல்லாததைப் பற்றிக் கேள்வி கேட்டுக் கடிதம் வந்ததா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் பின்னால் விளக்குவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது போல், மதுவிலக்கு வேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற பிரச்சனையை நான் எழுப்பவில்லை. மதுவிலக்கை ரத்து செய்த பிறகு ஏற்பட்ட சில பல நிகழ்ச்சிகளை சொல்லுவதற்கு நான் உங்கள் முன்னால் நிிற்கிறேன். மதுவிலக்கை ஒத்தி வைப்பதுபற்றிப் பேசும்போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பல காரணங்களைச் சொன்னார்கள். மதுவிலக்கின்போது குடித்துவிட்டு நம்முடைய சிறைச்சாலைகளில் லட்சக்கணக்கான வர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இன்னொரு முக்கியமான வாதமாக அவர்கள் மதுவிலக்கு இருக்கிற காரணத்தால், பலர் வார்னிஷ் குடித்து விட்டு இறக்கிறார்கள் என்ற புள்ளி விவரங்களைக் காட்டினார்கள். வாலாஜாபாத், செங்கற்பட்டு, சென்னையில் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் இறந்ததற்குக் காரணம் மதுவிலக்கு என்றும், மது எல்லோருக்கும் கிடைத்தால் நிச்சயம் வார்னிஷ் குடிக்கமாட்டார்கள் என்றும், அதைத் தடுக்க வேண்டாமா என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். மதுவிலக்கை ரத்து செய்வதற்கு எது காரணமாகக் காட்டப்பட்டதோ அக் காரணம்

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[23rd October 1971]

இன்றும் தொடர்ந்து இருப்பதைத்தான் பார்க்கிறோம். அண்மையில் திருவொற்றியூரில் ஏதோ ஒருவித வார்னிஷைக் குடித்துவிட்டு 35, 40 பேர் இறந்துவிட்டார்கள் என்பதைப் பார்த்தோம். இதைப் பார்க்கும்போது, முன்னர் முதலமைச்சர் அவர்கள் காட்டிய காரணம் சரியானதாக இருக்க முடியுமா என்றுதான் எண்ணத் தோன்றுகிறது. இன்று அல்ல, 1967-லேயே ஒரு வகை வார்னிஷைக் குடித்துவிட்டு, நூற்றுக்கணக்கான பேர் இறந்தபோது அதுபற்றி ஆராய்வதற்காக அரசாங்கத்தில் ஒரு குழுவை நியமித்தார்கள். அக் குழுவின் சார்பிலே தெரிவிக்கப் பட்டது, 'வார்னிஷ் தயாரிப்பில் மீதைல் ஆல்கஹால் இருக்கக் கூடாது என்பதும் இதைப்பற்றி அரசு தீவிரமாக இருக்க வேண்டும்' என்பதுமாகும். அண்மையில் இறந்தவர்களுடைய பிரேத பரிசோதனை செய்த டாக்டர் நடராசன் என்பவர் பத்திரிகைக்குத் தெரிவித்த கருத்துக்களில் 'மீதைல் ஆல்கஹால் கலந்த வார்னிஷ் குடித்ததால்தான் 35 பேருக்குமேல் இறந்து விட்டார்கள்' என்று கூறியிருக்கின்றார்கள். இப்போது அரசு ஒன்றை யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும், முன்பு அரசாங்கம் நியமித்த கமிட்டியின் பரிந்துரைகளுக்கு விரோதமாக மீதைல் ஆல்கஹால் கலந்த வார்னிஷ் விற்கப்பட்டிருக்கிறது, தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. அது மட்டுமின்றி, லைசென்ஸ் உள்ளவர்கள்தான் அதை விற்கிறார்களா என்றும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் ஒரே சமயத்தில் 100 பேர் வார்னிஷ் வேண்டுமென்று கேட்டால், அது குடிப்பதற்காக அல்ல என்று எப்படி விற்பனை யாளர்கள் கருத முடியும்? நமது அரசாங்க அதிகாரிகள் இப்படிப் பட்ட முக்கியமான விஷயத்தில் 1967-லிருந்து மெத்தனமாக தொடர்ந்து இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அஜாக்கிரதையாக இருந்திருக்கின்றார்கள் என்பதை அரசு கவனித்து அவர்கள் மேல் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மதுவிலக்கு ரத்தானால் இப்படிப்பட்ட இறப்புகள் வராது, ஏழைகள் இறக்கமாட்டார்கள் என்ற எண்ணம் பலருக்கு இருந்தது. எனக்கும் இருந்தது. இந்த நிலையில் இன்னும் அரசாங்க அதிகாரிகள் இதுபோலவே இருந்தால், பலர் மேலும் இறக்கக்கூடும். எனவே அரசாங்கம் இந்தத் துறையில் சற்று தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும். இப்படிச் சொல்லும் போது, ஒன்றைக் கூறக் கூடும். தமிழகத்தில் மட்டும்தான் வார்னிஷைக் குடித்துவிட்டு இறந்தார்களா, மகாராஷ்டிரத்தில் இறக்கவில்லையா, டெல்லியில் இறக்கவில்லையா என்று கேட்கக் கூடும். அங்கே குடித்துவிட்டு இறந்தார்கள் என்பதற்காக நமது மாநிலத்திலும் அதுபோன்று பரிதாபங்கள் நிகழ்வதற்கு நாம் இடமளிக்கக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த மதுவிலக்கு ரத்துக்குப் பிறகு விரும்பத்தக்காத நிலைமைகள் பல ஏற்பட்டுவருவதை மாநிலம் முழுதும் பார்க்கிறோம். குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் பள்ளிக்கூடங் களுக்கும் பள்ளி மாணவர்கள் விடுதிகளுக்கும் அருகில் மதுக் கடைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தஞ்சையிலுள்ள ஒரு பள்ளி

23rd October 1971] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

விடுதிக்கு நேரே இருப்பது சாராயக்கடை, கள்ளக்கடை ஆகிய இரண்டும். அது மட்டுமல்ல. இக்கடைகளுக்குப் பக்கத்திலேயே ஒரு குளமும் சாலைபுடும் இருக்கின்றன. ஒன்று தவறி விழுந்தால் குளத்தில் விழவேண்டும் அல்லது சாலையில் குறுக்கே விழுந்து போகும் வண்டிகளில் அறைபட வேண்டும்.

ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் : குளத்தில் விழுந்தால் தெளிவு ஏற்படுமே ?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தெளிவேற்பட்டால், பிரச்சனையில்லை. ஆனால் மூழ்கி மரணமடைந்தால், வருந்தவேண்டியிருக்கும். இப்படி பல இடங்களிலே மக்களுடைய உணர்ச்சிகளுக்கு மதிப்பளிக்காமல் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அருகிலும் கோவில்களுக்கு அருகிலும் கள்ளக்கடைகளும் சாராயக்கடைகளும் வைப்பதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

வேளிநாட்டு மதுபான வகைகளை விற்கும் கடைகளுடன் 'பார்' என்று சொல்லப்படும் மது அருந்தும் இடங்கள் இருக்கக்கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முன்னர் குறிப்பிட்டார்கள். கிளப்புகளில் பணக்காரர்கள் மது அருந்தினால் மீத மிஞ்சிப் போய்விடும், ஆகவே வாங்கிச் சென்று வீட்டிலே குடித்தால் பெண்கள் ஒரு அளவில் தடுத்து நிறுத்துவார்கள் என்றார்கள். இதே வாதத்தினை கள்ளக்கடைகளுக்கும் சாராயக் கடைகளுக்கும் வைத்துப்பார்த்தால், ஏழைகள் அங்கே வாங்கலாம், ஆனால் வீடுகளில் போய்த்தான் குடிக்க வேண்டும் என்றிருந்தால், அவர்களையும் பெண்கள் ஓரளவுக்கு தடுத்து நிறுத்துவார்கள் என்ற நியதியை ஏற்படுத்த முடியும். ஏழைகளும் குறைவாகத்தான் குடிக்க வேண்டுமென்று நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் விரும்புவார்கள் என்றே நான் எண்ணுகிறேன். ஆகவே ஏழைகளும், கள்ள சாராயக் கடைகளில் குடிக்கக்கூடாது, வேண்டுமாயின் வீடுகளில் குடிக்கலாம் என்று உத்தரவினைப் பிறப்பித்தால்...

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பணக்காரர்கள் பெரும் போராட்டம் நடத்தி கடைசியாக அந்த உரிமையை இப்போது பெற்றுவிட்டார்கள் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கிளப்பில் குடிப்பதற்கு ஆனால் அதே பணக்காரன் 'பாரில்' குடிக்கக்கூடாது. அப்படியே பணக்காரர்கள் குடித்து எப்படிப் போனாலும் நாம் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. ஆனால் ஏழைகள் குடித்துப் பாழாகக் கூடாது, எனவே அவர்கள் விஷயத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு தடையிருந்தால், நன்றாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். அடுத்து, நான் மற்றொன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றையச் சட்டப்படி 21 வயதுக்குக் குறைந்தவர்களுக்கு கள், சாராயம் போன்ற மது வகைகளை விற்கக் கூடாது. சென்னை நகரைப் பொறுத்த வரையில், போலீஸ் கமிஷனரும் இதுபற்றிக் கூறியிருக்கிறார். ஆனால் நடை

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [23rd October 1971]

முறையில் பள்ளிக்கூடங்கள், கல்லூரிகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கும் மதுபானங்கள் விற்கப்படுகிறதைப் பார்க்கிறோம். கடந்த இருபது நாட்களுக்கு முன்பு தஞ்சை மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர் ஒருவர் குடித்துவிட்டு அங்கேயுள்ள பெண்கள் விடுதிக்குச் சென்று மிகவும் தவறான முறையில் நடந்துகொண்டார் என்றும், அதன் காரணமாக இரண்டு நாட்கள் கல்லூரி மாணவர்களும் மாணவிகளும் ஸ்ட்ரைக் செய்ததன் விளைவாக அந்த மாணவர் ஸஸ்பென்டு செய்யப்பட்டார் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. எனவே மாணவர்கள் குடிப்பதைத் தடைசெய்ய வேண்டுமானால், 21 வயதுக்குள் இருப்பவர்களுக்கு விற்கக்கூடாது என்று மட்டும் சட்டம் போட்டிருப்பதில் அர்த்தமில்லை. அவர்களுக்கு விற்கப்பட மாட்டாது என்றால், வயதானவர்களைக் கொண்டு அவர்கள் வாங்கிக் குடிக்கலாம். எனவே இதற்குப் பதிலாக 21 வயதுக்குக் குறைவாக உள்ளவர்கள் குடித்தால், அவர்களுக்குத் தண்டனை என்று சட்டம் இயற்றினால், சரியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பினை அளித்த மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றிகூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். அய்யாசாமி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மசோதா, “தமிழ் நாடு மதுவிலக்குச் சட்டம் ஸஸ்பென்ஷன் ஆஃப் ஆப்பிரேஷன்”—அதாவது மதுவிலக்கை செயல் முறையில் நிறுத்தி வைப்பது என்ற முறையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது நான் கேட்க விரும்புவது, ஒத்திவைப்பதற்கும் அறவே ரத்து செய்வதற்கும் என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் அரசாங்கம் விரும்பினால் எந்தக் காலத்தில் வேண்டுமானாலும் மீண்டும் கொண்டுவந்துவிடலாம். ஆகவே மதுவிலக்கு ஒத்திவைக்கப்படுகிறது என்ற பெயரால், இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுவது, ஏதோ சட்ட மன்றத்தில் பேசும் நேரத்தில் வார்த்தைகளை வைத்துச் சமாளித்துக் கொள்ளுவதற்காக வேண்டுமானால் பயன்படுமே தவிர, செயலில், நடை முறையில் என்ன வேற்றுமை இருக்கிறது என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் “ஒத்திவைக்கிறோம்” என்று பேசினாலும், நாட்டு மக்கள் என்ன பேசிக்கொள்ளுகின்றார்கள்? “ஒத்திவைத்திருக்கின்றார்கள்” என்று பேசிக்கொள்ளுவதில்லை. “முடப்பட்டிருந்த கள்ளக்கடைகளைத் திறந்துவிட்டார்கள்” என்றுதான் பேசிக்கொள்ளுகின்றார்கள். ஒத்திவைப்பது என்று சொல்லும்போது, செயல் முறையில் எவ்வளவு காலம் வேண்டுமானாலும் ஒத்திவைப்பை நீடித்துக்கொண்டே போகலாம். ஆனால் உண்மையில் அது ரத்து செய்யப்படுவதற்குத்தான் சமம். எனவே ஒத்திவைக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுவதில் பொருள் இல்லை. ஏனோ தெரியவில்லை, தமிழகத்தில் இருந்துவந்த இச்சட்டத்தினை திடீரென்று ஒத்திவைக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுவிட்டது. காரணம் தெரியவில்லை. ஆனால் இப்படிப்பட்ட துரதிர்ஷ்டமான நிலைமை தமிழகத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அமெரிக்கா

23rd October 1971] [திரு. எம். அய்யாசாமி]

விலையே குடியரசுத் தலைவராக இருந்த ஹுவர் அவர்கள் காலத்தில் அங்கே மதுவிலக்குச் சட்டத்தினைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் வெகு சீக்கிரத்திலேயே அது தோல்வியடைந்த காரணத்தினால், மதுவிலக்குச் சட்டத்தினை ரத்துசெய்து விட்டார்கள். அமெரிக்காவில் உள்ளவர்கள் பொழுதுவிடிந்தவுடன் தங்கள் உணவோடு மதுவைச் சாப்பிடப் பழக்கப்பட்டவர்கள். மேல்நாட்டில் உள்ளவர்கள் பெரும்பாலும் அப்படித்தான். காரணம் அங்குள்ள சீதோஷ்ண நிலை அப்படி. அப்படிச் சூடித்துப் பழக்கப்பட்டவர்கள் உள்ள நாட்டிலேயே மதுவிலக்குச் சட்டம் தேவை என்று அந்நாட்டுக் குடியரசுத் தலைவர் எண்ணினார்கள் என்றால், அந்த மதுபாணங்கள் எவ்வளவு தீமையானவை என்பதைத்தான் நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஆகவே பிரெசிடெண்டு ஹுவர் போன்ற மேல் நாட்டுக்காரர்களே மது விலக்குச் சட்டத்தைப் பற்றி நினைத்தார்கள். அது அங்கு வேண்டுமானால் தோல்வியடைந்திருக்கலாம். அவர்களே இப்படி நினைக்கிற அளவிற்கு இது எவ்வளவு தீமையானது என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதிலும் கூட தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், மற்ற மாநிலங்களிலெல்லாம் மது விலக்கு அமுலில் இல்லாமல் இருக்கிறபோது, தமிழ் நாட்டிலே மாத்திரம் நாம் ஏன் வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற வாதம் குறிப்பாக இங்கே பேசப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டில் மாத்திரம் எத்தனையோ காரியங்களில் மற்ற மாநிலங்களுக்கு முன் மாதிரியாக இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். கல்வியில் எடுத்துக் கொண்டால், மற்ற மாநிலங்களை விட நம் மாநிலம் முன்னணியில் நிற்கிறது. மின்சாரத்தில், வானிகத்தில், தொழில் துறையில் நம் மாநிலம் முன்னணியில் நிற்கிறது. அதைப் போலவே, இந்த மது விலக்குத் துறையிலும் முன் மாதிரியாக இருக்கிறது என்று சொல்கிற பெருமையை நாம் ஏன் தட்டிக்கொள்ளக் கூடாது? ஆகவே, மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டி அங்கேயெல்லாம் இருக்கிறது என்பதற்காக இங்கே தீமையைச் செய்வதைச் சரியானதாகக் கருதவில்லை. தமிழ் நாட்டில் தான் திருவள்ளுவர் பிறந்தார். அவர் தான் இந்த மதுக்குடியின் தீமையைப் பற்றி வெகு அழகாக வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார். முன்பே நான் வள்ளுவர் சொல்வதை நிறைவேற்றுகிறோமா என்று இந்த மன்றத்தில் கேட்டேன். அவர் புலால் உணவு உண்ணக் கூடாது என்று கூறுகிறார். புலால் உண்ணாமல் யாராவது இருக்கிறார்களா, வள்ளுவர் சொன்னபடி நடக்க முடிகிறதா என்று கேட்கிற வாதத்தை அவ்வளவு சரியான வாதமாக நினைக்கவில்லை. ஏனென்றால் வள்ளுவர் சொன்னதையெல்லாம் செயல்படுத்த முடியாது. அதன்படி நடக்க முடியாது என்று சொன்னால், நாம் ஏன் பேருந்துகளிலெல்லாம் திருக்குறளை எழுதி அதன்படி மக்களை நடவுங்கள் என்று உபதேசிக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறேன். ஆகவே, நாட்டிற்கு நல்லது எது எது இருக்கிறதோ அதையெல்லாம் முடிந்த வரை வாய்ப்பு இருக்கிற நேரத்தில் செயல்படுத்துவது தான் நாட்டு மக்களுக்கு நல்லதே தவிர,

[திரு. கே. ராஜாராம்] [23rd October 1971]

நமக்குப் பெருமையே தவிர, ஏதோ காரணத்திற்காக நாம் செய்வதற்கு பற்பல வகைகளில் காரணங்கள் சொல்லி, சமாளித்துக் கொள்வதற்காக மாத்திரம் பேசுவது என்பது நாட்டிற்கு நன்மை பயக்கக் கூடியதாக இருக்காது என்பதைத் தெளிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் வரலாற்றுச் சிறப்பிலும் கூட தமிழர்களுக்கு இந்தப் பழக்கமில்லை. இதை ஒவ்வொரு மேடையிலும் பேசி வந்திருக்கிறோம். சுருபானம், சோமபானம் போன்றவை திராவிடர்களுக்கு உரியவையல்ல, தமிழர்களுக்கு உரியவையல்ல என்று மேடைதோறும் பேசிவிட்டு, திராவிடப் பெருங்குடி மக்களே, கள்ளுக் கடையைத் திறந்திருக்கிறோம் என்று சொல்வது எவ்வளவு தவறாகச் செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே இந்த நாட்டிற்குத் தீமை பயக்கக் கூடிய செயல் இது, இதை ஒழித்துக் கட்டுவதற்கு எவ்வளவு விரைவிலே முயற்சிக்க வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும். அதற்குக் காரணம் கற்பித்துக் கொண்டு தீமையான செயலைப் பரவவிடக் கூடாது என்று சொல்கிறேன்.

நான் மதுரையிலே சட்டமன்றத்திற்குப் புறப்பட்டு வருகிற போது, வீட்டு வாசலில் ஒருவர் குடித்துவிட்டுப் பாடிக்கொண்டு சத்தம் போட்டுக் கொண்டிருந்தார். ஒரு பெரும் கூட்டம் கூடிவிட்டது. நான் வீட்டை விட்டு வெளியே வர முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டது. தெருவெல்லாம் அந்தச் சண்டைகளைப் பார்க்கிறோம். சினிமா கொட்டகைகளுக்கு இரண்டாவது ஆட்டத்திற்கு மதுரையில் தாய்மார்கள் அதிகம் போவதில்லை. அந்த அளவிற்கு மதுரை நகரில் ஒரு பெரிய மோசமான சூழ்நிலை இந்த மதுக் குடியின் காரணமாக உருவாகியிருக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல. மக்களெல்லாம் எந்த அளவிற்கு மிகக் கீழான நிலைமையை எதிர்நோக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மிகக் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள் கள்ளுக் கடை, சாராயக் கடை என்று போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் என்னென்ன முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்பதற்காக மிகப் பெரும் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று விரும்புகிறோமோ, அதற்கெல்லாம் மிகப் பெரிய இடையூறுகத் தான் இது அமைந்திருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். ஆகவே என்ன தான் காரணம் இருந்தாலும் கூட, இந்த மது விலக்குச் சட்டத்தை நிரந்தரமாக நிலைபெறச் செய்வதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும், அதோடு மாத்திரம் அல்ல. மதுரையில் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டுத் தீர வேண்டும். மஹாத்மா காந்தியடிகளை இந்த நாட்டு மக்கள் பெருமையோடு பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர், மக்கள் முழு உடை அணிவதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று தன்னுடைய உடைகளை மாற்றி, இடுப்பில் ஒரு முழத் துண்டைக் கட்டிக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தினார்கள். இப்படி அவருடைய வாழ்க்கையில் மகத்தான மாறுதல் எங்கே நடைபெற்றதென்றால் மதுரையில் நடைபெற்றது. அவர், தான் போட்டிருந்த உடைகளை

23rd October 1971] [திரு. எம். அய்யாசாமி]

மாற்றி ஒரு முழுத் துண்டை இடுப்பில் கட்டிக்கொள்ளக்கூடிய திகழ்ச்சி மதுரையில் தான் நடைபெற்றது. அவர் எந்தக் கட்டிடத்தில் இந்த விரதத்தை மேற்கொண்டாரோ அந்தக் கட்டிடத்தில் இப்போது பிராந்திக் கடை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதை நிரூபிக்க முடியுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் 19—6—1971 அன்று காதி போட்டுக்காக அந்தக் கட்டிடம் விலைக்கு வாங்கப் பட்டிருக்கிறது. இதைச் சட்ட மன்றத்திலும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கமணி அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். நிரூபிக்க முடியுமாவென்று கேட்கிறேன்.

திரு. எம். அய்யாசாமி : காதி போட்டுக்கு விலைக்கு வாங்கியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் 1921-ம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன், காந்தியடிகள் . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்போது பிராந்திக் கடையிருக்கிற கட்டிடத்தில் காந்தியடிகள் தங்கியிருந்தார்கள் என்று நிரூபிக்க முடியுமா ?

திரு. எம். அய்யாசாமி : பத்திரிகையில் இதைப்பற்றி வந்தது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நிரூபிக்க முடியுமாவென்று கேட்கிறேன்.

திரு. எம். அய்யாசாமி : நான் இன்னும் நேரடியாகப் பார்க்கவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் மதுரையிலிருந்து வருகிறார்கள், இவ்வளவு பெரிய விஷயத்தை நேரடியாகப் பார்க்காமல் வந்து ஒரு மதிப்பு மிகுந்த அவையில் இப்படிப் பேசுவது நல்லதல்ல. காந்தியடிகள் அந்தக் கட்டிடத்தில் தான் தங்கியிருந்தார் என்பதற்கு என்ன ஆதாரம் ? காந்தியடிகளை விட பிராந்திக் கடைகளைப்பற்றி அதிகமாக உறுப்பினர் அவர்கள் ஆராய்ந்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸுக்குப் புதிது என்ற காரணமாக இருக்கலாம்.

திரு. எம். அய்யாசாமி : ஒரு தெருவுக்கு 4, 5 பிராந்திக் கடைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே நாம் கண்ணை மூடிக்கொண்டு போனால் தவிர, கண்ணில் படாமல் இருக்காது. தெருக்களெல்லாம் பிராந்திக் கடைகள் இருக்கின்றன. எங்கோ ஒரு இடத்தில் அபூர்வமாகப் பார்க்கக் கூடிய நிலையில் இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எழுப்பிய வாதத்தை விட்டு வேறு இடத்திற்குச் செல்கிறார்கள். காந்தியடிகள் உடை மாற்றிக்கொண்ட இடத்தில் இப்போது பிராந்திக் கடை வைக்கப் பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்களே, அதைப்பற்றி என்ன சொல்கிறார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

[23rd October 1971]

திரு. எம். அய்யாசாமி : காந்தியடிகள் தங்கியிருந்த கட்டிடத்தில் பிராந்திக் கடை இருக்கிறது அதை மாற்றிவிட்டால் நாங்கள் உண்ணாவிசைத் இருப்போம் என்று பத்திரிகையில் அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்துச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இவ்வளவு பெரிய சமரச் சாரம் வெளி வந்திருக்கும்போது, மதுரை மாவட்டத்தின் பெரும் தலைவரான தாங்கள் உடனே சென்று உண்மைதானா என்று ஆராய்ந்திருக்க வேண்டாமா?

திரு. எம். அய்யாசாமி : விசாரித்தபோது, அங்கேதான் அவர் இருந்தார் என்று சொன்னார்கள். அதைத்தான் நம்ப முடிந்தது. எனக்குக் கிடைத்த தகவல் அதுதான்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அந்தத் தகவலை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டுகிறேன். அந்தக் கட்டிடம் காதி போர்டால் விலைக்கு வாங்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். அய்யாசாமி : நன்றி. அந்த மாதிரி நடந்திருந்தால் நான் அதை வலியுறுத்தவில்லை. ஆனால் அந்த இடத்தில்தான் காந்தியடிகள் தங்கியிருந்தார் என்ற நிலைமை இருக்குமானால், தயவுசெய்து முதலமைச்சர் அவர்கள் அதை மாற்றிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மதுக் குடி தமிழகத்திற்கு ஒத்து வராது. தேவையில்லாதது. தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு மிகவும் கேடானது என்பதை உணர்ந்துதான் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே வள்ளுவர் வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார். நாமும் பேசி வந்திருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டில் செயல்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. மீண்டும் செயல்படுத்த முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கூறி உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, ஏற்கெனவே ஒரு முறை மதுவிலக்கை நிறுத்தி வைப்பது சம்பந்தமாக விவாதம் இந்த சபையில் எழுப்பப்பட்டு எத்தனை விதமான வாதங்களைச் சொல்ல முடியுமோ, அவ்வளவையும் சொல்லிவிட்டோம். ஆகவே, புதிதாகப் பேச வேண்டியது அதிகமில்லை. இருப்பினும், இரண்டொரு விஷயங்களை மட்டும் நான் சொல்லி மீண்டும் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், அவருடைய கட்சிக்கும் எனது வேண்டுகோளை விடுக்க நான் விரும்புகிறேன். பொதுவாக மது இல்லாமல் இருப்பது, மது குடிக்காமல் இருப்பது நல்லதென்று இந்த சபையில் இருக்கும் எவரும் ஒப்புக்கொள்வர். அது மட்டுமல்ல, காணியும் மாணியும் வழக்கமாகக் குடிக்கும் ஒரு குடிக்காரன் கூட மது குடிப்பது கெடுதல் என்று சொல்கிறான். நான் குடித்துக் கெட்டு விட்டேன். என்னுடைய மகன் குடிக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்று கடவுளைப் பிரார்த்திக்கிறான். இந்த நிலையில் உலகம் இருக்கிறது. ஆனால் அவன் மேலும் மேலும் குடித்துக்கொண்டே போகிறான். ஆனால் குடி நல்லதல்ல என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறான். அரசாங்கம் மக்களின் நன்மைக்காக நிறுவப்பட்டு நடை

23rd October 1971] [திரு. கே. ராஜாராம்]

பெற்று வருகிறது. பொருளாதாரத் துறையிலும் சமுதாயத் துறையிலும் சுகாதாரத் துறையிலும் நாடு முன்னேறி, மக்கள் சபிட்சம் அடைந்து நன்றாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக நமது தமிழ் நாட்டு அரசாங்கம் வருஷத்திற்கு கிட்டத்தட்ட 400 கோடி ரூபாய் வரவு செலவுத் திட்டம் தீட்டி செலவு செய்துகொண்டிருக்கிறது. மதுக்கடைகள் மூலம் வரக்கூடிய வருமானம் என்று எதிர் பார்க்கக் கூடியது 26 கோடி ரூபாய். இந்தப் பணத்திற்காக வேண்டி நல்ல ஒரு விஷயத்தை, பிற மாநிலங்கள் கூட மது விலக்கைக் கொண்டு வருவதற்கு முடியாமல் தயங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது, தமிழ்நாட்டில் இதற்கு முன்னால் அரசாங்கம் நடத்தியவர்கள் மிகத் தைரியமாக இதைக் கொண்டு வந்து நிலை நாட்டி விட்டார்கள். அவர்களை நாம் பாராட்டுவதோடு அந்த மது விலக்குச் சட்டத்தைப் பல காரணங்களால் சரியாக அமுல் செய்ய முடியவில்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இதுவரை வந்திருக்கிற முதலமைச்சர்களில் தமிழ்நாட்டில் இன்றுள்ளவர் மிக நல்ல இளைஞர், வயதில் என்று எண்ணுகிறேன். தைரியத்தோடும், ஊக்கத்தோடும் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமுல்படுத்தி திருட்டுத் தனமாக யாரும் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதையும், குடிப்பதையும் தடுக்க ஆற்றல் பெற்றவர், சக்தி பெற்றவர். இவர் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை நல்ல முறையிலே அமுல்படுத்த முடியும். அதற்கான மனத் துணிவு இருக்குமானால், கண்டிப்பாக தமிழ்நாட்டில் மதுவிலக்குச் சட்டத்தைச் சரியாக அமுல் நடத்த முடியும். இப்படியில்லாமல் அவர் இது சரியாக அமுல் படுத்தப்படவில்லையே என்று மனம் சலித்து, அதோடு பொருளாதாரத் துறையிலே 10, 20 கோடி நஷ்டம் வருகிறது, பக்கத்து மாநிலங்கள் கள்ளுக்கடைகளையும், சாராயக்கடைகளையும் வைத்திருக்கின்றன, அதனால் நம்முடைய மாநிலத்து மக்கள் அங்கே சென்று குடித்துக்கொண்டிருக்கும் போது, நாம் மட்டும் ஏன் மதுக் கடைகளை மூடி வைத்திருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி மதுக்கடைகளைத் திறந்து விட்டு விட்டார்கள். அதிலும் ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ரத்துச் செய்யவில்லை, அதை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். அதுகூட நல்ல எண்ணத்துடன் செய்யப்பட்டதுதான் என்று நினைக்கிறேன். இந்தியா பூராவும் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமுல்படுத்தும்போது, நாமும் நல்லபடி மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மீண்டும் அமுலாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் பேரில் அது அப்படியே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவர் இந்தியா பூராவும் மதுவிலக்குச் சட்டம் வரும்போது இங்கேயும் அதை அமுல் செய்வோம் என்று சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல. இந்தியா பூராவும் மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது நாமும் அமுல் செய்வோம் என்றால், அது நடக்கக் கூடிய காரியமல்ல. இந்தியா பூராவும் மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவது என்பது நடக்கக் கூடியதல்ல. மகாத்மா காந்தி இருக்கும்போதே, ஜவஹர்லால் நேரு இருக்கும்போதே, மற்ற மாநிலங்கள் கொண்டு வருகிற நிலைமை இல்லாமல் இருந்தது. உண்மையிலேயே இரிமேல் இதைக் கொண்டு வருவார்கள் என்று

[திரு. கே. ராஜாராம்]

நம்ப முடியாது. நமது மாநிலத்தில் மதுவிலக்குச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு, நாம் அதை அமுல் செய்துகொண்டிருந்தோம். அதைச் சரியாக அமுல் செய்ய வேண்டும் என்கிற நல்லெண்ணம் இருக்குமானால், உணமையிலேயே நல்ல முறையிலே அமுல் செய்ய முடியும். பொருளாதாரத் துறையிலே 26 கோடி ரூபாய் ஒரு வருஷத்திற்கு வருமானம் வரும் என்று சொல்கிறார்கள். இதை எதிர்பார்க்கிறார்கள். நான் சமீபத்திலே ஒரு பத்திரிகையிலே படித்தேன். ஒரு ரூபாய்க்குக் குடித்தால் அதிலே அரசாங்கத்திற்குக் கிடைப்பது 10 பைசாதான். 90 பைசா அந்தச் சரக்கைத் தயாரிப்பவர்கள், போக்குவரத்துச் செலவு, அவர்களுடைய லாபம் ஆகியவைகளுக்குப் போய்ச் சேருகிறது. 10 பைசா தான் அரசாங்க வருவாயாக வந்து சேருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிப் பார்த்தால் 26 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருஷத்திற்கு வரும்போது 260 கோடி ரூபாய்க்குக் குடிகள் வேண்டும். இந்த 260 கோடி ரூபாய்க்கு மதுக்கடைகளில் வியாபாரம் நடக்க வேண்டுமென்றால், ஏழை எளிய மக்கள் குடிக்க வேண்டும். அவர்களுடைய பணம்தான் இந்தக் கடைகளுக்கு வந்து சேர வேண்டும். ஒருசில பணக்காரர்கள் குடிப்பதைப்பற்றிக் கவலையிலலை. அவர்கள் எப்படியும் குடிப்பார்கள். ஒரு பாட்டில் குடிப்பதற்காக அவர்கள் பிளேனில் சென்று கூடக் குடிக்கிறார்கள். அதைப்பற்றிக் கவலையிலலை. ஆனால் நம் நாட்டு ஏழை எளிய மக்கள் குடித்து அதன் மூலம் அவர்களுடைய பொருளாதாரம் பாதிக்கப்படுவதைத்தான் நாம் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. இப்படிப்பட்ட நல்ல எண்ணம் நம்முடைய முதலமைச்சருக்கும் இருக்கும் என்பதில் எனக்குச் சிறிது கூடச் சந்தேகமில்லை. அந்த எண்ணம் இல்லாமலிருந்திருந்தால் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமுல் செய்வதை தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைத்திருக்க மாட்டார்கள். அடியோடு அதை ரத்து செய்திருப்பார்கள். ஆகவே அந்த நல்ல எண்ணம் இருக்கும் போது, 20 கோடி ரூபாய் வருமானத்திற்காக, 400 கோடி ரூபாய்க்கு வரவு-செலவு செய்து கொண்டிருக்கும் இந்த அரசாங்கம் பெரிதாகக் கருதாமல் இதை வேறு வகைகளிலே சரிக்கட்டி விடக் கூடாதா? இன்னும் இதைப்பற்றிப் புனராலோசனை செய்து இந்த 30 கோடி ரூபாய்க்காக வேண்டி ஒரு நல்ல சட்டத்தை, நல்ல சட்டம், மக்களுக்கு நல்லது செய்யக்கூடியது என்று நன்றாகத் தெரிந்திருந்தும், ஏன் நிறுத்திவிடவேண்டும் என்று நான் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மதுவிலக்கை நிறுத்தி வைப்பதற்காக முடிவைச் செய்தபோது, அதற்கு ஆதரவாகச் சொல்லப்பட்ட வாதம், சற்று முன் பேசிய நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, பொய்யாகி விட்டது. தாராளமாகக் கிடைக்கும்படி கள்ளு, சாராயக் கடைகளைத் திறந்த பிறகு, நமது தலைநகரத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய திருவொற்றியூரில் 35 பேர் வார்னிஷ் குடித்து செத்தார்கள். கள்ளும், சாராயமும் கிடைக்காமல் இருந்தபோது திருட்டுத்தனமாக இப்படிக் குடித்துச் செத்தார்கள் என்பது அல்ல. தாராளமாகக் கிடைக்கிறபோது, இந்த நிகழ்ச்சி

[திரு. கே. ராஜாராம்]

நடந்திருக்கிறது. இப்படிச் குடிப்பதற்குக் காரணம் அதிகப் பணம் செலவில்லாமல் கிடைக்கிறது என்பதுதான். ஆகவே உடனடியாகக் கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக வார்னிஷ் குடித்திருக்கிறார்கள். இப்படி கள்ளு, சாராய கடைகளைத் திறந்த பிறகு, திருட்டுத்தனமாக வார்னிஷ் குடிப்பது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. திருட்டுத்தனமாகக் கள்ளச் சாராயம் குடிப்பதை ஒழிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் மதுக் கடைகள் திறக்கப்பட்டன. குடிப்பது சரியல்ல என்று அதைத் தடுப்பதற்காக மது விலக்குச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனால் அதை நிறுத்தி வைத்துவிட்டு பகிரங்கமாகக் கள்ளு, சாராயம் குடிக்கலாம் என்று ஏற்பாடு செய்தும் கூட, திருட்டுத் தனமாக வார்னிஷ் குடிப்பது நிற்கவில்லை. எனவே அதை நிறுத்தி வைத்ததற்காகச் சொல்லப்பட்ட வாதம் சரியானதாக இல்லை. திருட்டு, கொலை, கொள்ளை ஆகியவைகளைத் தடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் எல்லா உளர்களுக்கும் போலீஸ் ஸ்டேஷன் வைத்திருக்கிறோம். ஆயினும் அது தடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? குற்றங்கள் அதிகமாகப் போய்க்கொண்டதான் இருக்கின்றன. நாளுக்கு நாள் அதிகமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறதேயொழியக் குறையவில்லை. அதற்காகப் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களை ரத்துச் செய்துவிடவில்லை. ரத்துச் செய்துவிட முடியுமா? இன்னும் அதிகமாகத்தான் திறந்துகொண்டிருக்கிறோம். எனவே மதுவிலக்குச் சட்டத்தை நிறுத்தி வைத்திருப்பதைப் புனராலோசனை செய்ய வேண்டும் என்று முதலமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு இதிலே ஒன்று ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. ஒருவேளை மாண்புமிகு முன்னாள் முதலமைச்சரவர்கள் அண்ணா அவர்கள் சொன்னது போலச் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே இப்படிச் செய்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர் சொல்லிச் சென்றது போல நடத்திக் காட்டுவோம் என்றுகூட இது நடந்திருக்கலாம். இந்த உள்நோக்கத்தோடு கூடச் செய்திருக்கலாம். அண்ணா அவர்கள் சொன்னது, ஒரு இரண்டு மாதங்களுக்கு மதுவிலக்கை ரத்துச் செய்துவிட்டு அதனால் எவ்வளவு பணம், கள்ளு, சாராயக் கடைகளின் மூலம் வருமானம் வருகிறது என்று சணக்குப் போட்டுப் பார்த்து அந்த நஷ்ட ஈட்டை மத்திய சர்க்காரிடம் கேட்கலாம் என்று வழி இருக்கிறது என்றார்கள். என்றாலும் இதைக் கூடச் செய்வதற்கு அவர் இஷ்டப்படவில்லை. அது வேறு விஷயம். அந்த மாதிரி நினைத்து இரண்டு, மூன்று மாதங்களுக்கு மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ரத்து செய்துவிட்டு மீண்டும் மது விலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரலாம் என்ற நல்லெண்ணத்தின் பேரில் இப்படிச் செய்திருந்தால், அதற்காக உண்மையிலேயே நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படியே இரண்டு, மூன்று மாதங்களுக்கப் பிறகு மதுவிலக்கை மீண்டும் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அப்படியே நஷ்ட ஈட்டையும் வாங்கிக் கொடுங்கள்.

[23rd October 1971]

திரு. கே. ராஜாராம் : இவ்வளவு வருமானம் வருகிறது. அதனால் மதுவிலக்கை அமுல் செய்ய வேண்டுமானால், இவ்வளவு ரூபாய் நஷ்ட ஈடு கொடுங்கள் என்று கேட்கலாம். அதில் தவறில்லை. நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் துணிச்சல் மிக்கவர். அதனால் அவர் துணிந்து கேட்டால், மத்திய அரசு எப்படியும் கொடுத்து விடும். அதோடு, அமைதியான முறையில், பலாத்காரமற்ற முறையில் அமைதியான ஜவுளிக்கடை மறியல், கள்ளுக்கடை மறியலை வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே செய்தோம். லார்ட் இர்வின் வைஸ்ராயாக இருந்தபோது இந்த சாத்வீக மறியலை ஒப்புக் கொண்டார். அவருக்கும் மகாத்மா காந்திக்கும் இடையே ஒரு ஒப்பந்தமும் ஏற்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு யாராவது அமைதியான முறையில் கள்ளு, சாராயக் கடைகளின் முன்னால் சாத்வீகமான மறியலைச் செய்தால், அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு சிறைக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் அப்படிப்பட்ட ஒரு கொள்கையைக் கடைப் பிடித்து வருகிறது. இது சரியல்ல. அமைதியான முறையில் மறியல் செய்வதற்கு உரிமை வேண்டும். சென்னையிலே சில பெண்கள் சாத்வீக மறியல் செய்தபோது, அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு அவர்கள் மீது வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதுமாதிரி இருந்தால் அந்த சேஸ்களை நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும். பெண்கள் அமைதியான முறையில் மறியல் செய்ய அனுமதி இருக்க வேண்டுமென்று முதலமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மற்ற விஷயங்களை ஒரு முறை ஏற்கனவே பேசி விட்டேன். அதிகம் பேசத் தேவையில்லை. ஆகவே மூன்று மாதங்கள் மதுவிலக்கை ரத்து செய்துவிட்டு, மதுவிலக்கை மீண்டும் அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் காரணமாகக் கொண்டுவருகிற மசோதா பற்றிப் பல அங்கத்தினர்கள் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். கடைசியாகப் பேசிய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் உயர்ந்த முறையில் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய நல்லெண்ணத்தை ஏற்றுக் கொண்டு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு மதுவிலக்குக் கொள்கையில் பற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அதை நிறைவேற்றுகிற சூழ்நிலையை உணர்ந்தாலும் கொள்கை அளவுக்கு ஏற்றுக்கொண்டு நாட்டு மக்களுக்குத் தேவை என்பதை உணர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதையெல்லாம் அவர்கள் உணர்ந்து கூறியது மகிழ்ச்சிக்கூறிய ஒன்றாகும். அவர்களுக்கு நன்றியைக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன். இறுதியில் மூன்று மாதம் பார்த்துவிட்டு நீங்கள் விரும்பிய பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு அதற்குப் பின்னால் மறுபடியும் மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து விடுங்கள் என்று கேட்டார்கள். நாம் மூன்று மாதங்கள் கூட காத்திருக்க விரும்பவில்லை. அப் பணம் கிடைக்கவும் காத்திருக்க விரும்பவில்லை. மூன்று நாட்களில் இந்திய நாடு முழுவதும் மதுவிலக்குச் சட்டம் அமுல்படுத்த அறிவித்தவுடன், முதல் மாநிலமாக இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவது தமிழ்நாடாகத்தான்

[மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்]

இருக்க முடியும் என்று அவர்களுக்கு உறுதி கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட சந்தேகம் எல்லாம் நீங்கள் இப்படிச் சொல்லி அது வராது என்று தெரிந்துகொண்டு சொல்லுகிறார்களோ என்ற சந்தேகத்தில் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொள்கையை அறிவித்த பிறகு, பிரதம மந்திரியை இதுபற்றிப் பத்திரிகை நிருபர்கள் கேள்வி கேட்டபோது, பதிலளிக்கையில் இது நல்ல கருத்து, இதைப்பற்றிப் பரிசீலிப்பது நியாயம் என்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். வரக்கூடாதென்று விரும்பமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். காரணம் அவர்கள் சட்டிக்காரர்கள் பல மாநிலங்களில் ஆட்சியில் இருக்கிறார்கள், அல்லது வரப் போகிறார்கள் என்று ஆசைப்படுகிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து மதுவிலக்குச் சட்டம் வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டால், எங்களுக்குக் கொஞ்சம் கூட ஆட்சேபணை இருக்காது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவர்களும் அதற்கு முயற்சி செய்யலாம். நாடும் முயற்சி செய்கிறோம். தயக்கம் காட்டமாட்டோம். அப்படிப்பட்ட நிலை இந்திய நாட்டில் வரவேண்டுமென்ற கருத்து வலுப்படவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். எங்களுடைய நல்லெண்ணத்தை ஒப்புக்கொண்டார்கள். இன்னும் கொஞ்சம் நிரூபிக்க வேண்டுமென்று கருதுவார்களேயானால், புள்ளி விவரங்கள் சொல்லும். தமிழ் நாட்டில் மதுவிலக்கு ரத்தான பிறகு இன்றைக்குக் காவல் துறைக்குக் கடுமையான உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டு, எங்காவது சட்டம் மீறப்படுமானால், ஒரு சிறு நிகழ்ச்சியாவது சமூகாயத்திற்குத் தீமை விளைவிக்கும்படி நடக்குமானால், அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதில் காவல் துறை தயங்கக் கூடாது என்று நம்முடைய அணை பிறப்பித்ததன் விளைவாக, தமிழ் நாட்டில் பலரும் போற்றத்தக்க அளவுக்குச் சட்டம் ஒழுங்கு நிலைநாட்டப்பட்டு வருகிறது என்று நினைவுபட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அதிலும் அதிகக் கவனம் செலுத்தி தவறுகள் ஏற்படாது பார்த்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இதற்குப் பின்னால் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய மசோதாவைப் படித்துப் பார்த்தால், எந்த அளவுக்கு அரசு ஆர்வத்தோடும் அக்கறையோடும் மதுவிலக்குச் சட்டம் ரத்து செய்யப்பட்டாலும் இந்த நாட்டில் மது குடிப்பவர்கள் அதிகமாக பாவி விடக் கூடாது, மதுபானக் கடைகளால் மக்களுக்குத் தீமை ஏற்படக் கூடாது என்று இருக்கிறது என்பது புரியும். அந்த நல்லெண்ணத்தில் ஏராளமான அதிகாரங்கள் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. அதில் ஒன்று தான், மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சொன்னதுபோல், 21 வயது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 21 வயது மட்டும் போட்டால் போதாது, மாணவர்கள் என்று போட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொன்ன காரணத்தால், தமிழ்நாட்டு மாணவர்கள் எல்லாம் குடிக்கிறார்கள் என்று கருத மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நாடும் கருதக் கூடாது. யாரோ ஒரு சிலர் , , ,

[23rd October 1971]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : 21 வயது உள்ள மாணவர்கள் என்று தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அது மட்டுமல்ல, கல்லூரி என்று குறிப்பிட்டார்கள். கல்லூரி மாணவர்கள் யாரோ ஒரு சிலர் செய்வதால், மாணவர் உலகமே செய்யும் என்ற கருத்தில் அவர்களும் கருதமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மாணவர்கள் என்று சட்டத்தில் போடுவது அவ்வளவு எளிதல்ல. அப்படி அமுல் நடத்துவது பேரபாயத்தைத் தரும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாணவர்கள் எல்லாம் மது குடிக்க வேண்டுமென்று எந்த அரசாங்கமும் விரும்பாது என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். தமிழ்நாட்டு மாணவர்களிடத்தில் எங்களுக்கு அக்கறையும் நம்பிக்கையும் உண்டு. யாரோ ஒரு சிலர் தவறு செய்தாலும் மாணவர் உலகம் மிகுந்த ஒழுக்கத்தோடு அறநெறிகளைப் பின்பற்றும் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. அந்த நம்பிக்கை கூடுமே ஒழிய குறையாது என்று கூறிக்கொள்ளுகின்றேன். அதேபோல் மதுவிலக்குச் சட்டம் ரத்து செய்யப்பட வேண்டும் என்பதற்கான காரணங்கள் பல சொல்லப்பட்டன. மூல காரணம் இந்தியா முழுவதும் வர வேண்டும் என்பது. அதில் ஒன்று வார்ட்னிஷ் சாவு என்று சொல்லப்பட்டது. இதற்குப் பின்னாலும் மதுக் கடைகள் வந்த பிறகும் வார்ட்னிஷ் குடிக்கப்படுகிறது, அதனால் சில உயிர்களும் பறி போய் விட்டன என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு வருத்தம் தெரிவிக்கிறேன். அரசாங்கத்தின் சார்பில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் வருத்தம் தெரிவித்தார்கள். இது ஒரு நிகழ்ச்சி. இதன் காரணமாக வார்ட்னிஷ் குடிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எப்படித் தடுப்பது? அதற்குப் பரிகாரம் காண முயற்சிப்பது நியாயம் என்று கருதுகிறேன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னதுபோல், இன்னும் அதிகமான மது கிடைக்குமானால், விலை குறைந்து கிடைக்குமானால், நேரம் கடந்து கிடைக்குமானால் அவர்கள் செத்திருக்க மாட்டார்கள். அதைத் தடுக்க வாய்ப்பாக இருக்குமென்று நேரடியாகச் சொல்லவில்லை, சூசகமாகச் சொன்னார்கள். நானும் அப்படி வாதாட விரும்பவில்லை. நிச்சயமாக வார்ட்னிஷ் உற்பத்தியாளர்கள், விற்பனையாளர்கள் இப்படித் தவறு செய்யாமலிருப்பதற்கு என்ன என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டுமோ அதற்கான ஆணையை முதலமைச்சர் அவர்கள் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். வார்ட்னிஷ் வாங்குபவர்களைக் கடுமையான சோதனைக்கு உட்படுத்த வேண்டுமென்று எற்றுக்கொண்டு அதற்கான முறைகளைப் பின்பற்றுகிறோம். ஒரு சில இடங்களில் இம்மாதிரியான சம்பவங்கள் ஏற்பட்டதால், அந்தச் சட்டங்களையே ரத்து செய்துவிடலாம் என்று கொள்ள முடியாது. ஒரு சில இடங்களில் தவறுக்கள் நடந்தால், அந்தக் துரப்பாக்கியமான நிலைமை எகிர்ராலங்களில் நடக்காமல் அரசாங்கம் பார்த்துக் கொள்ளும் என்று உறுதி கூறிக்கொள்ளுகிறேன். மதுக் கடைகள் குடிக்கிற இடங்களைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வி. சுவாமிநாதன் சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களும்

[திரு. செ. மாதவன்]

சொன்னார்கள். நியாயமான கருத்து. அதுபற்றி உடனடியாகத் தகவல்கள் கிடைத்தவுடன், செப்டம்பர் 24-ம் தேதி இதற்கென்று ஒரு சமர்ப்பிக்கை அனுப்பப்பட்டும், எங்கெல்லாம் மக்கள் ஆட்சேபணை செய்து சட்ட விரோதமாக அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அவைகளை மாற்றுகிற முயற்சிகளில் நம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் ஈடுபட்டுவண்டுமென்று அரசாங்கத்தின் சார்பில் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்குக்கூட சட்டமன்றத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த உறுதியினைத் தந்தார்கள். இந்த ஆண்டு சட்டச் சிக்கலால் முடியாவிட்டாலும்கூட, அடுத்த ஆண்டு அனுமதி கொடுக்கும்போது, மக்கள் விரும்பாத இடங்களில் மக்களுடைய உணர்ச்சிகளைப் புண்படுத்தக்கூடிய முறையில் மத ஸ்தாபனங்கள், மாணவர்கள் இருக்கும் இடங்கள், உதாரணமாக கல்லூரிகள், பள்ளிகள், இவைகளுக்கு அருகில் இருக்கக்கூடாது என்று பார்த்துக்கொள்ளுவதில் நம் அதிகாரிகள் அதிகக் கவனம் செலுத்தவேண்டியது அவசியம் என்று சுட்டிக்காட்டப் பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நிச்சயம் அந்தக் கருத்து நியாயமானது. செயல்படுத்துவதற்குப் போதுமான அதிகாரம் சட்டத்தில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம், எடுத்துக் கொள்ள முயற்சி எடுக்கிறோம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ளுகிறேன். நமது மாநில அரசு ஏதோ தவறான முறையில் 'நோடிஃபிகேஷன்' கொடுத்து விட்டார்கள், அதுபற்றி மத்திய அரசு நம்மைக் கேட்டது என்று பத்திரிகையில் பார்த்ததாக ஒரு சந்தேகத்தை திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் எழுப்பினார்கள். 'நோடிஃபிகேஷன்' போடாத காரணத்தினால், மத்திய அரசு இது பற்றிக் கேட்பதற்கு வாய்ப்பில்லை. நமது அரசு மத்திய அரசுடைய சட்ட அனுமதி பெற்று செயல்படக்கூடிய 'கன்கரெண்ட் லிஸ்டு' என்று சொல்லப்படும் பட்டியலில் காணப்படும் விஷயங்களைப் பொறுத்தமட்டில், அதுபற்றி அவர்களுக்குத் தெரிவித்தே செயல்பட்டு வருகிறது. சில பிரிவுகளில் நாம் நமக்கு வேண்டிய சட்டங்களைச் செய்துகொள்ள அவர்கள் அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று இருக்கும்போது, இதுபோன்ற பிரச்சனைகள் எழவேண்டிய அவசியமில்லை என்றே கருதுகிறேன். அவர்கள் கேட்டார்கள், நீங்கள் இதுபற்றிச் சட்டம் போடப் போகின்றீர்களா, இதற்கு எங்கள் அனுமதி தேவைதானா என்று கேட்டார்கள். தேவை தான், மத்திய அரசு அதிகாரத்திற்கு உள்பட்ட இந்தப் பகுதியையும் நாங்கள் சட்டமாகக் கொண்டு வர விரும்புகிறோம், இது சட்டமான பிறகு, மீண்டும் அச் சட்டத்தை மாற்றி அமைத்து மத்திய அரசு அனுமதி பெற்ற பிரிவுகளையும் சேர்க்க ஆசைப்படுகிறோம் என்று அதற்குப் பதில் சொல்லியிருக்கிறோம். இதற்குப் பிறகு நமது மாநில முதல்வர் அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினார்கள். அதற்கு "நீங்கள் இப்படி ஒரு சட்டம் கொண்டுவர முன் வந்திருக்கின்றீர்கள். அப்படிக் கொண்டு வந்தால் நாங்கள் இந்த யோசனைகளைச் சொல்லுகிறோம் ஏற்றுக் கொள்வீர்களா" என்று அவர்கள் கேட்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் தெரிவித்த யோசனைகளைப் பெரும்பாலும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றோம். அதாவது,

[திரு. செ. மாதவன்]

பள்ளிக்கூடம் போன்று அல்லது ஆலயம் பொதுமக்கள் அதிகமாக உபயோகிக்கும் இடங்களுக்கு அருகில் அவற்றை விற்றனை செய்யக் கூடாது, ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள்ள்தான் விற்க வேண்டும் என்றெல்லாம் சில யோசனைகளைத் தெரிவித்தார்கள். எல்லா யோசனைகளையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாவிட்டாலும், பெரும்பாலான யோசனைகளை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றோம் என்று தெரிவித்திருக்கிறோம். ஆகவே இந்த அரசு எந்தத் தவறையும் செய்யவில்லை, எந்தத் தவறையும் மத்திய அரசு சுட்டிக்காட்டவில்லை. இப்படி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரமுடியுமா என்ற ஒரு சந்தேகம் எழுப்பப்பட்டது. அதற்குத் தெளிவான பதில் இருக்கிறது. பல ஆண்டுகளாக நமது இந்திய நாட்டில் பல மாநிலங்களுக்கு இத்தகைய சட்ட அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய அனுமதியைப் பெற்று மதுவிலக்கை ரத்து செய்திருக்கின்றார்கள். எனவே கொள்கையின் அடிப்படையில் இதை எதிர்ப்பதற்கு மத்திய அரசுக்கு வாய்ப்பு இருக்காது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொண்டு, மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதுபோல, மது அருந்தக் கூடாது என்பதில் நம்மில் யாருக்கும் கருத்து வேற்றுமையில்லை, இருக்க முடியாது. ஆனால் இத்தகைய சூழ்நிலையில்தான் இதைக் கொண்டு வரவேண்டி நேர்ந்தது என்பதை மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டு இத் தீர்மானத்தினை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : பேரவைத் தலைவரவர்களே, பள்ளிக்கூடங்கள், தொழுகையிடங்கள், ஆலயங்கள் போன்ற பொது இடங்களுக்கு அருகில் கள்ளுக்கடைகள் அல்லது சாராயக் கடைகள் இருந்தால், அவற்றை வேறு இடங்களுக்கு மாற்றுவதற்கான சுற்றறிக்கை மாவட்டக் கலெக்டர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு விட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரில் நான்கு ரத் வீதிகள் கடும் இடத்தில் ஒரு இடம். பஸ்ஸுக்காக தூற்றுக்கணக்கான மக்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கும் இடம். அருகில் இரண்டு இராமானுஜ கடங்கள், நாற்பது கெஜத்திற்கு அப்பால் தாலுக்கா ஆபீஸ், இன்னும் கொஞ்ச தூரத்தில் பொதுமராமத்து ஆபீஸ் என்று எல்லாம் இருக்கின்றன. இந்த இடத்தில் ஒரு சாராயக் கடையை அனுமதித் திருக்கின்றார்கள். இது தெரிந்து நான் மாவட்டக் கலெக்டருக்கு எழுதினேன். அவர்கள் அதற்கு 'இது காலம் கடந்து விட்டது, ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை' என்று எழுதினார்கள் என்பதை மட்டும் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் எழுப்பிய பல்வேறு ஐயப்பாடுகளுக்கு நமது சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாக பதில் அளித்திருக்கின்றார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் தமது உரையில்

23rd October 1971] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

என்னைக் குறிப்பிட்டு, நான் இந்த மதுவிலக்கை ஒத்திவைப்பதை ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காகத்தான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன், காரணம் எதுவாக இருந்தாலும் மூன்று மாத காலத்திற்குப் பிறகு மீண்டும் மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவேன் என்று தாம் நம்புவதாக ஒரு வேண்டுகோள் போன்று அதைக் குறிப்பிட்ட காரணத்தினால், அதன் தொடர்பாகச் சில வார்த்தைகளை நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

இது வருமானத்தின் அடிப்படையில் செய்யப்பட்ட ஒரு காரியம் என்பதை மாத்திரம் அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு பேசுவது சரியில்லை, நல்லதில்லை என்று கூற விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே சட்டப் பேரவையிலும் மேலவையிலும் நடைபெற்றிருக்கின்ற விவாதங்களில் இது வருமானத்தின் அடிப்படையில் மட்டுமே அணுகும் பிரச்சினையில்லை என்பதையும் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ஒழுங்காக அமுல் படுத்த முடியாது போய்க்கொண்டிருக்கின்றது என்பதையும் அவ்வப்பொழுது எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். தவிர்க்க முடியாத ஒரு இக்கட்டான நிலையில்தான் வேதனையோடு இந்த மதுவிலக்கு ஒத்திவைப்பினை நாம் செய்கிறோம் என்பதையும் நமது அரசின் சார்பில் அவ்வப்பொழுது எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். இதைத் திரும்பத் திரும்பக் கூறுவதில் பயனில்லை. மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியது போலவும் நானும் பன்முறை எடுத்துக் காட்டியது போலவும் இந்தியா முழுமையிலும் மதுவிலக்குச் சட்டம் அமுலாக்கப்படுகிறது, அமுலாக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஒரு கொள்கையை மத்திய அரசு வகுத்து, அதைச் செயல்படுத்தும் நேரத்தில், அதுபற்றி நம்மைவிட அதிகமாக மகிழ்ச்சியடைகின்றவர்கள் யாரும் இருக்க முடியாது என்பதையும் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறோம். நாம் இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தினை ஒத்திவைக்கிறோம் என்ற தீர்மானத்தினை எடுத்துக்கொண்டு, அதன் பின்னர் எழுந்த வாதப் பிரதிவாதங்களுக்குப் பிறகு, தமிழக அரசின் சார்பில் அளிக்கப்பட்ட பதிலின் அடிப்படையில்தான் இந்தியாவின் தலைமையமைச்சர் இந்திரா அம்மையார் அவர்கள் இது அகில இந்திய அளவில் ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்றுதான் என்று நமது வாதத்தினை ஏற்றுக்கொண்டு, ஒப்புக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இப்போது இருக்கின்ற பல்வேறு நிலைமைகளின் காரணமாக இதை ஆராய்வதற்கு ஏற்ற தருணம் அவர்களுக்கு வாய்க்காவிட்டாலும், விரைவில் அதை ஆராய்ந்து இந்தியா முழுவதற்கும் மதுவிலக்குச் சட்டத்தினைக் கொண்டு வருவதற்கு மத்திய அரசு நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக நாம் அனைவரும் ஒன்றுபட்ட குரலை எழுப்ப வேண்டுமானால், அதில் அனைவரும் ஒன்று சேருவதற்கு இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியாக உள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் தயாராக இருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளுவதோடு, அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்பதனையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், 400 கோடி ரூபாய் வரவு செலவு செய்யப்படும் நாட்டில்—நமது மாநிலத்தில், 20 கோடி

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ரூபாய்க்காக இதைச் செய்ய வேண்டுமா என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் இப்படிப் பேசும்போது, அது ஏற்றதொரு வாதமாகத் தோன்றினாலும், வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒவ்வொரு கோடி ரூபாயும் எவ்வளவு மதிப்பு வாய்ந்தது என்பதை அவர்களே ஒரு காலத்தில் அமைச்சர் என்ற முறையில் இம்மன்றத்திலேயே விவாதம் நிச்சயமாகச் செய்திருப்பார். எனவே ஒரு கோடி ரூபாயாக இருந்தாலும், அதன் மதிப்பு எவ்வளவு என்பது அவர்களுக்கு நிச்சயமாகத் தெரிந்திருக்கும். அப்படிப்பட்ட காரணத்தினால்தான், ஒவ்வொரு கோடி ரூபாயும் எவ்வளவு சக்தி வாய்ந்தது மதிப்பு வாய்ந்தது என்று எண்ணித்தான் முன்னாள் முதலமைச்சராக இருந்த காங்கிரஸ் கட்சியின் பெரும் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் புதுவையில் நடந்த தேர்தலுக்குச் சென்றிருந்த காலத்தில், “இங்கே காங்கிரஸ் கட்சி ஜெயிக்குமானால், கள்ளக் கடையை மூடிவிடுவார்கள்” என்று எதிரிக் கட்சிக்காரர்கள் பிரச்சாரம் செய்கின்றார்கள். அவர்களுக்குச் சொல்லுவேன், “இங்கே காங்கிரஸ் ஜெயித்தால் நிச்சயமாகக் கள்ளக்கடைகளை மூடமாட்டோம்” என்று உறுதியளித்து அந்தத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றது. இதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. புதுவை மாநிலத்திற்குக் கள்ளக்கடை மூலம் கிடைக்கும் வருமானம் ஒரு கோடி ரூபாய்தான். அதாவது நமது மாநிலத்தில் மதுவிலக்குச் சட்டம் அமலில் இருந்தபோது இப்போது அது குறைந்துவிட்டது என்று சொல்லுகின்றார்கள். அதற்கான காரணங்கள் நமக்குத் தெரியும். அவற்றை இப்போது நாம் ஆராயத் தேவையில்லை. எனவே அன்றைக்கு புதுவை மாநிலத்திற்கு மதுவகைகளின்மூலம் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கும் குறைவாகத்தான் வருமானம் வந்து கொண்டிருந்தது. ஆனாலும் ‘ஒரு கோடிதானே, இதை நான் மத்திய அரசிலிருந்து பெற்றுத் தருகிறேன், கள்ளக்கடைகளை மூடி விடுங்கள்’ என்று சொல்லுவதற்கு அவர் தயாராக இல்லை. இருக்கிற சூழ்நிலைகள், மதுவிலக்கை நாம் அமுல்படுத்துகிற காரணத்தால் அது வெற்றி பெற முடியாத அளவுக்கு ஏற்படுகிற தவிர்க்க முடியாத நிலைகள், இவைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்துத்தான் அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். ஆகையால் இந்தக் கொள்கை இந்தியா முழுவதும் எல்லா மாநிலங்களிலும் நிறைவேற்றப்பட்டாலன்றி, நம்முடைய மாநிலத்தில் வெற்றிகரமாக நடத்தப்பட முடியாது என்பதை அனுபவ ரீதியாக உணர்ந்திருக்கிறோம். எவ்வளவோ துறைகளில் சிறப்புற்றிருக்கிறோமே, எத்தனையோ காரியங்களில் தமிழகம் முந்தியிருக்கிறது என்ற கருத்தினைப் பெற்றிருக்கிறோமே, என் இதிலும் இருக்கக் கூடாது என்று உறுப்பினர் திரு. அய்யாசாமி அவர்கள் உருக்கத்தோடு கேட்டார்கள். உருக்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். எவ்வளவோ காரியங்களில் நாம் முந்தியிருக்கிறோம் என்றாலும், இந்தக் காரியத்தில் முந்தியிருப்பதற்கு இயலாததற்குக் காரணம் இங்கே இருக்கிற பெரும்பாலானவர்கள் அந்தப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டவர்கள். இங்கே கிடைக்காவிட்டாலும், பக்கத்திலுள்ள

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அண்டை மாநிலங்களுக்குச் சென்று அந்தப் பழக்கத்திற்கு அடிமைப்படுகிற சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. ஆகவே மதுவிலக்கை ஒத்திவைப்பதற்குரிய காரணம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டதைப்போல, வார்னிஷ் குடித்துச் சாகிறார்கள், ஆகவே மதுவிலக்கை ஒத்திவைக்கிறோம் என்பதல்ல. அதிகாரிகளிடத்திலும், பொதுமக்களிடத்திலும் நல்ல ஒழுக்கம், நேர்மை, நல்ல நிர்வாகம் இப்படிப்பட்டவையெல்லாம் இருக்க வேண்டும். அவைகளுக்கு ஊனம் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதையெல்லாம் எடுத்துக் காட்டத்தான் மதுவிலக்கை நாம் ஒத்திவைத்திருக்கிறோம். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில்கூட மறியல் செய்வதற்கு அனுமதி இருந்தது, இன்றைக்கு அந்த அனுமதியில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் உத்தமர் காந்தியடிகள் தலைமையில் நடைபெற்ற மறியல்களுக்கும் இப்போது நடைபெறுகிற மறியல்களுக்கும் பெரிய வித்தியாசம் இருக்கிறது. காந்தியடிகள் மறியலில் ஈடுபடுவார்களானால், கைதாவதற்காகவே ஈடுபடுவார்கள். தன்னைக் கைது செய்தாலும், காவலில் எவ்வளவு நாள் வைத்திருந்தாலும், பரவாயில்லை என்று ஈடுபடுவார்கள். பொதுவாக, காவல் துறையினர் திடீரென்று கைது செய்து வழக்குப் போட்டுவிட்டால், மறியல் போராட்டத்தில் ஈடுபடுபவர்கள். சிறப்பாக அரசியல் போராட்டங்களில் ஈடுபடுகிறவர்கள் ஜாமீனில் வருவது வழக்கமில்லை. மறியல் நடத்துகிற நேரத்தில் கைது செய்யப்பட்டால், சிறைச்சாலையில் இருப்போம், அதன் மூலமாக நாம் கொண்ட கொள்கையில் மனதில் பதித்துள்ள உறுதியை மக்களுக்குத் தெரிவிப்போம், அதன் மூலமாக மக்கள் தெளிவு பெறுவார்கள் என்பதற்காக போராட்டங்களில் ஈடுபடுவது வழக்கம். இப்போது உள்ள சூழ்நிலையில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அப்படி கைது செய்யப்பட்டதற்கு மறுநாளே ஜாமீனில் வெளியே வந்தது எனக்கு மிகுந்த ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஜாமீனில் வெளிவராமலிருந்து 10, 20 நாட்கள் காத்திருந்து நீதிமன்றத் தீர்ப்பைப் பெற்று உள்ளே இருந்திருந்தார்களானால் வெளியிலே உள்ளவர்கள், தாங்கள் கொண்ட கொள்கைக்கு மாறாமல் ஜாமீனில் வெளியே வராமல் உள்ளேயிருந்தார்கள்—அவர்கள் அப்படி இருந்தது நமக்காக அல்லவா? சிறைச்சாலையில் சீரிய கொள்கைக்காக இருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணத்தில் ஏழை எளிய மக்கள், பாட்டாளி மக்கள்—குடிப் பழக்கம் உள்ளவர்கள் எல்லாம் அந்த உணர்ச்சியால் தங்களைத் திருத்திக் கொள்ள ஒரு வாய்ப்பாக அமைந்திருக்கும். அதைவிட்டு ஜாமீனில் வெளியே வந்தது எனக்கு வியப்பாக மட்டுமல்ல, வேதனையாகவும் இருந்தது. நாங்கள் ஈடுபட்ட போராட்டங்களைப் பார்த்தால், போலீசாருக்கு எங்கள் போராட்டத்தைக் குறித்து அறிவித்த இடங்களில் ஈடுபடும்போது அதைத் தவிர வேறு வழிகளில், இடங்களில் எங்களைக் கைது செய்து கொண்டுபோன போதும் நாங்கள் வெளியே வந்தது கிடையாது. போராட்ட வழக்குகளில் பெற்ற தண்டனைகளை ஏற்றுக்கொண்டிருந்திருக்கிறோம்.

23rd October 1971]

திரு. கே. ராஜாராம் : முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, போராட்டம் நடத்துவதாக முடிவு செய்து, போராட்டத்தில் ஈடுபடுபவர்களானால், ஜாமீனில் வெளியே வரமாட்டார்கள். இங்கு நடந்தது அப்படியில்லை. அமைதியான முறையில் சாத்வீக மறியல் செய்தால், அரசாங்கம் நம்மைக் கைது செய்யாது, நமக்கு அந்த மாதிரி சாத்வீக மறியல் செய்ய உரிமையிருக்கிறது, பலாத்காரத்தில் ஈடுபட வேண்டாம், அப்படி ஈடுபட்டால்தான் கைது செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையில்தான் மறியல் செய்தார்கள். மகாத்மா காந்தி வாங்கிக் கொடுத்த உரிமை அது. அந்த உரிமையில்தான் அவர்கள் போராட்டத்தில் இறங்கினார்கள். போராட்டம் நடத்துவதற்காக வரவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவர்களுடைய பாஷையில் சாத்வீக மறியல், நாங்கள் கற்றுக்கொண்ட தமிழ் மொழியில் அறப் போராட்டம் என்பதுதான் அது. இதே முறையில் கள்ளுக்கடை ஏலம் போடப்பட்ட இடங்களில் கிட்டத்தட்ட ஒன்றரை மாத காலம் ஒவ்வொரு சர்க்கார் அலுவலகம் முன்பும் பல பெண்கள் நின்று மறியல் செய்தார்கள். எப்படியென்றால் கையில் மதுவிலக்குக் கொள்கை வாசகங்கள் கொண்ட அட்டைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு அந்த அலுவலக வாயிற்றுறத்தில் ஒரு பக்கமாக ஒதுங்கி நின்று மறியலில் ஈடுபட்டார்கள். ஒரு மாத காலம் சென்னை நகரத்திலும் அது நடந்ததை நான் பார்த்திருக்கிறேன். நான் அந்தப் பக்கம் காரில் சென்றபோது அவர்களைப் பார்த்தேன். பலர் நான் செல்வதைக் கண்டு வணக்கம் தெரிவித்தார்கள். தமிழ் நாட்டில் வேறு பல பகுதிகளிலும் இந்த மறியல் நடைபெற்றது. அப்போது யாரும் கைது செய்யப்படவில்லை. இங்கே குறிப்பிடப்பட்ட வழக்குகளில் சில பெண்களும் வேறு சிலரும் கைது செய்யப்பட்டார்கள் என்றால், அங்கு செல்கிறவர்களைக் குறுக்கே நின்று தடுத்ததன் காரணமாகக் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில்தான் வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்த வழக்குகளை வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். மறியல் என்ற பெயரில் இப்படி குறுக்கே நின்று தடுத்தால், வழக்குப் போட்டு தண்டனை பெறுவதற்கு வேண்டிய நியாயம் இருக்கிறது என்றாலும், அதை விட்டு முதல் தடவையாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருப்பதால், அடுத்தடுத்து இனிமேல் இதுபோன்ற காரியங்களில் ஈடுபட மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் நான் அந்த வழக்குகளை திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள சம்மதிக்கிறேன். இது விருந்து இந்தக் கொள்கையில் இந்த அரசுக்கு எவ்வளவு நம்பிக்கை அழுத்தமாக இருக்கிறது என்பதையும் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதே அளவில் சட்ட அமைச்சர் எடுத்துக் கூறியதைப்போல, நாளைக்கே இந்திரா அம்மையார் அவர்கள் மத்திய அரசு தானே இதைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு இந்தியா முழுமையும் மதுவிலக்கைக் கொண்டுவரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம் என்றாலும், அப்படி வராவிட்டால் நம்முடைய காங்கிரஸ்

23rd October 1971] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கட்சிக்காரர்கள் அடுத்து நடைபெறுகிற பொதுத் தேர்தலில் மது விலக்குக் கொள்கையைத் தேர்தல் பிரகடனமாக வைத்துப் பிரசாரம் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இப்போது நடைபெற இருக்கிற பொள்ளாச்சி தேர்தலில்கூட மதுவிலக்குக் கொள்கையைத் தீவிரமாக வைத்துப் போராடுவார்கள் என்று கருதுகிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் வேட்பாளரை நிறுத்தாவிட்டாலும், அவர்கள் ஆதரிக்கப் போகிற வேட்பாளர் யார் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். அந்த வேட்பாளர் சட்டசபையில் பேசும்போது “என்னுடைய கட்சிக்கு மதுவிலக்குக் கொள்கையில் நம்பிக்கை இருந்தாலும், என்னைப் பொறுத்த வரையில் மதுவிலக்குக் கொள்கையில் நம்பிக்கை இல்லை. ஆகவே மதுவிலக்கை ரத்து செய்தே தீரவேண்டும்” என்று பேசியவர். இன்றைக்கு அவருடைய பெயரில் இல்லாவிட்டாலும் அவருடைய சொந்தக்காரர்கள் பெயரால் பல கள்ளக்கடைகளுக்கு லைசென்சு பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்தான் அவற்றை மேற்பார்வை பார்த்து வருவதாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். அங்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் மதுவிலக்குக் கொள்கைக்கு ஏற்ற வகையில் பிரசாரம் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே தேர்தல் பிரகடனமாக அதையே பொள்ளாச்சி தேர்தலில் வைக்கவேண்டும். அடுத்த தேர்தலில் தேர்தல் பிரகடனமாக அதையே வைத்தால் மக்கள் மனதில் அந்தக் கொள்கையைப் பதிய வைக்க வழி வகுப்பதாக இருக்கும் என்று கூற விரும்புகிறேன். இப்போது இல்லாவிட்டாலும், 1976 தேர்தல் பிரகடனத்தில் அதை அவசியம் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதை எடுத்துக் காட்டுவதைப் போல, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் ஊரில் கடைகள் உள்ள இடம் மாற்றப்பட வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதுபோன்ற சிறு சிறு குறைபாடுகள் நிவர்த்திக்கப்படும். திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் மாணவர்கள் பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட குறைகள் நிவர்த்திக்கப்படும். நீங்கள் அறிவீர்கள். மதுவிலக்கு ஒத்திவைக்கப்பட்ட நேரத்தில் காவல் துறையினர் எவ்வளவு கடுமையான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டார்கள், எவ்வளவு பேர் கைது செய்யப்பட்டார்கள் என்பதை அறிவீர்கள். தெருவில் கூட்டம், கலவரம் இல்லாமல் சர்க்கார் எப்படி நடவடிக்கை எடுத்தது என்பதையும் உணர்வீர்கள். தொடர்ந்து இந்த அரசு அதைக் கடைப்பிடிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“That the Tamil Nadu Prohibition (Suspension of Operation) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 36 of 1971), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

Those in favour of the motion will please say ‘Aye’.

Those against the motion will please say ‘No’. I think the ‘Ayes’ have it.

[23rd October 1971]

THIRU K. RAJARAM: The 'Noes' have it, Sir. I want a division.

The motion was again put to the vote of the House. Thiru K. Rajaram demanded a poll and the House divided thus:—

Ayes.

Thiru S. T. Adityan
Pulavar O. Arivudai Nambi.
Thirumathi Mary C. Clubwala Jadhav.
Thiru R. Dharmalingam
Thiru E. M. Hanifa
Thiru A. P. Janardhanam
Thiru Kattoor Gopal
Thiru C. R. Kolappa
Thiru G. Krishnamoorthy
Thiru D. V. Narayanaswamy
Thiru P. Narayanaswamy
Thiru Neela Narayanan
Thiru G. Parangusam
Thiru T. K. Ponnuruvelu
Thiru C. V. Rajagopal
Thiru S. A. Rajamanickam
Thiru Era. Sambasivam
Thiru D. Santosham
Thiru V. Venga

Noes.

Thiru M. Aiyaswami
Thiru V. Isvarmurti
Thiru R. Krishnaswamy Naidu
Thirumathi S. Manjubhashini
Thiru A. Ponnappa Naidu
Thiru K. Rajaram
Thiru K. Ramakrishna Achari
Thiru R. Raman Nair
Thiru S. C. Sengottuvelappa Gounder
Thiru T. K. Subbiah
Thiru N. Wilson Appollos

Neutral.

Thiru A. R. Damodaran
Thiru M. Rajah Iyer

Abstention.

Thiru T. K. Shanmugham

Ayes—19; Noes—11; Neutral—2; Abstention—1.

The motion was carried and the Bill was taken into consideration:

Clauses 2, 3 and 1, the Long Title, and the Enacting Formula were put and carried.

23rd October 1971]

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, I move—

“ That the Tamil Nadu Prohibition (Suspension of Operation) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 36 of 1971), as passed by the Assembly, be passed.”

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Tamil Nadu Prohibition (Suspension of Operation) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 36 of 1971), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE TAMIL NADU EXCISE BILL, 1971 (L.A. BILL NO. 37
OF 1971)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, “சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1971-ம் ஆண்டு ஆயத் தீர்வை சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 37/1971) பரிந்துரைகள் செய்யப்படுவதற்காக ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன். நான் முன்னாலே குறிப்பிட்டுச் சொல்லியபடி, இந்தச் சட்டத்தில் நாம் எதிர்நோக்குகிற மதுவிலக்குச் சட்டம் ரத்து செய்யப் பட்டாலும், சீரான முறையில் மதுபானக் கடைகள் அமைய வேண்டும், சமுதாயத்தில் கீமையை அகற்ற வேண்டும் என்று பல வகைகளில் இந்த சட்டத்தின் கீழே அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தில் ஆட்சேபிக்கக்கூடிய கருத்து எதுவும் கிடையாது. தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய, அதிகாரம் தரக்கூடிய பிரிவுகள்தான் இந்தச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

“ That the Tamil Nadu Excise Bill, 1971 (L.A. Bill No. 37 of 1971), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.”

THIRU A. R. DAMODARAN : Mr. Chairman, Sir, I have a humble submission to make. We received the copy of the Bill only at 10 O'clock today and there are 85 clauses in the Bill. Now that the Hon. Minister has moved the Bill, I suggest that if the House permits, we may take it up on Monday and finish the discussion along with any other Government Bills that would be presented on that day, because we have not yet had an opportunity to study this Bill.

MR. CHAIRMAN : I want to know the views of the Hon. Minister.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, the Bill could be taken up on Monday.

[23rd October 1971]

MR. CHAIRMAN : This Bill will be taken up on Monday for discussion.

The House will now adjourn and meet again at 4 p.m., on Monday, the 25th October, 1971.

The House then adjourned.

VII. Papers Laid on the Table of The House.

A. Statutory Rules and Orders.

54. Notification issued with G.O. Ms. No. 1993, Home, dated the 22nd July 1971 in regard to amendment to the Tamil Nadu Probation of Offenders Rules, 1962. [Laid on the table of the House under section 17 (3) of the Tamil Nadu Probation of Offenders Act, 1958 (Central Act XX of 1958).]

55. Notification issued with G.O. Ms. No. 1360, Rural Development and Local Administration, dated the 5th June 1971 relating to limit of law charges to be incurred by panchayats without outside sanction published with the Rural Development and Local Administration Department Notification S.R.O. No. A-756 of 1963, dated the 21st May 1963 (Notification No. 1) at pages 1 and 2 of the Supplement to Part V of the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 31st July 1971. [Laid on the table of the House under section 179(4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

B. Reports, Notifications and other papers.

23. Notification issued with G.O. Ms. No. 1826, Home, dated the 5th July 1971 in regard to amendments to the Madras Manufactured Drugs Rules, 1932 issued under the Dangerous Drugs Act, 1930. (Central Act II of 1930).

24. Report of the Commission of Inquiry on the Police Firing at Tenkasi, Tirunelveli district on the 26th September 1970 (English and Tamil).

23rd October 1971]

APPENDIX I.

[Vide Answer to Starred Question No. 20 on page 107]

(அ) ஆம்.

(இ) 1970-71-ஆம் ஆண்டில் நமது மாநிலத்தில் விமானம் மூலம் பூச்சி மருந்து தெளிக்கும் பணி கீழ்க்கண்ட பத்து (10) தனியார் விமான நிறுவனங்களுக்கு ஒப்ப அறிவிப்பின்படி (tenders) அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது :—

	லட்சம் ஏக்கர்.
1. மெஸர்ஸ் கம்பட்டா ஏவியேஷன் (பி) லிமிடெட் 42, க்ளின்ஸ் ரோடு, பாம்பே	1.50
2. மெஸர்ஸ் ஹெலிகாப்டர் செர்வீஸஸ் (பி) லிமிடெட் டி 21, 22, காமர்ஸ் சென்ட்ரல், பாம்பே-34	2.00
3. மெஸர்ஸ் அக்ரிகல்ச்சுரல் ஏவியேஷன் (பி) லிமிடெட் ஜூஹு ஏர்போர்ட், பம்பே	1.15
4. மெஸர்ஸ் அவிந்தியா (பி) லிமிடெட், லைப்ரரி பில்டிங்ஸ், நியூ மரீன் லைன்ஸ். பாம்பே	0.50
5. மெஸர்ஸ் சங்கி ஏவியேஷன். 7 ஈ ஜண்டவாலன் நியூ டெல்லி-55	1.15
6. எச். எஸ். சோபா சிங் (பி) லிமிடெட், 82, விர் நாரி மின் ரோடு, பாம்பே	0.40
7. மெஸர்ஸ் கேம்கா ஏவியேஷன் (பி) லிமிடெட், இண்டியன் சேம்பர் பில்டிங்ஸ், எஸ்பிஎனேட், சென்னை-1	0.10
8. மெஸர்ஸ் மஹேந்திரா அண்ட் மஹேந்திரா, கேட்வே பில்டிங்ஸ், அப்போலோ பந்தர், பாம்பே	1.10
9. மெஸர்ஸ் மனக்லி ஏவியேஷன் (பி) லிமிடெட், அப்போலோ ஸ்டிரீட், பாம்பே	1.10
10. மெஸர்ஸ் புஷ்பகா ஏவியேஷன் (பி) லிமிடெட், மீனம்பாக்கம் ஏர்போர்ட், சென்னை	0.86

APPENDIX V.

[Vide Answer to Starred Question No. 23 on Page 113]

(அ) தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தில் பணி புரியும் பொறியாளர்கள் 20-5-70 அன்று திடீரென்று வேலை நிறுத்தம் செய்ததன் விளைவாக எவ்வித விரயமும் தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்திற்கு ஏற்படவில்லை.

[23rd October 1971]

(இ) முன்னறிவிப்பு இல்லாமல் சென்ற மே மாதம் 20-ம் தேதி வேலை நிறுத்தம் செய்த பொறியாளர்களையும் இதர ஊழியர்களையும் மற்றும் 21-5-70 அன்று ஒருமித்த ஈட்டு விடுப்பு எடுத்து போராட்டத்தில் கலந்து கொண்ட அனைத்து ஊழியர்களையும் தற்காலிக வேலை நிறுத்தத்தில் வைக்கப்பட்டது. அவர்களில் கைது செய்யப்பட்ட ஊழியர்களைத் தவிர மன்னிப்புக் கோரி தாம் வாரியத்திடம் உண்மை ஊழியராக இருப்போம் என எழுதிக் கொடுத்த ஏனைய ஊழியர்களை அவர்கள் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுப்பதற்குக் குந்தகம் இல்லாமல் திரும்பவும் வேலையில் சேர அனுமதிக்கப்பட்டது. மேற்கண்ட வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்ட அனைத்து ஊழியர்கள் மீதும் ஒழுங்கு நடவடிக்கை தொடரப்பட்டது.

மின்சார வாரியம் மறு பரிசீலனை செய்த பின்னர் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டோர் மன்னிப்புக் கோரி, உண்மை ஊழியர்களாய் இருப்போம் என உறுதி கொடுத்தமையால், தொழிலாளர்களுடன் நல்லுறவு நிலைக்க வேண்டும் என்ற நல்லதொரு எண்ணத்தினால் மின்சார வாரியம் இரக்க மனப்பான்மையுடன் அவர்கள் மீது தொடரப்பட்ட ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளை விட்டு விடத் தீர்மானித்தது. வேலைக்கு வராத நாட்களை ஈட்டிய விடுப்பாகவும் ஈட்டிய விடுப்பு இல்லாதவர்களுக்கு விதிகளின்படி எந்த விடுப்பிற்கு அவர்கள் உரியவர்களோ அந்த விடுப்பு கொடுப்பதெனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. பின்னர் 23-7-70 அன்று கைது செய்யப்பட்டவர்கள் மீது காவலர் தொடுத்துள்ள வழக்குகளைத் திரும்ப பெறுவதற்கு அரசு கட்டளை பிறப்பித்தது. இதைக் கருத்தில் கொண்டு, காவலரால் கைது செய்யப்பட்ட பொறியாளர் ஒன்பது பேரும் அவர்கள் மீது எடுக்கப்படும் எந்த ஒழுங்கு நடவடிக்கைக்கும் பாதகமின்றி திரும்பவும் வேலையில் சேர அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

திடீர் வேலை நிறுத்தத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்ட பொறியாளர்கள் ஒன்பது பேர் மீது தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தினால் ஒழுங்கு நடவடிக்கை தொடரப்பட்டது. இந்த ஒன்பது பேர்களில் பொறியாளர் திரு. பி. நாராயணன் வேலை நிறுத்தத்தில் பங்கு கொள்ளவில்லையென்றும் அவர் துணை நிலையத்தில் தனது பணியைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார் என்றும் புலனாய்வின் போது தெரியவந்ததால் இவர்மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுப்பது கைவிடப்பட்டுள்ளது. எஞ்சிய எட்டுப் பொறியாளர்கள் மீதும் ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இவர்கள் ஒவ்வொருவர் நேர்விலும் இறுதி ஆணைகள் பிறப்பிப்பதற்கு இன்னும் சிறிது காலமாகும்.

23rd October 1971]

APPENDIX III.

[Vide item VI (1) on page 125]

L. A. Bill No. 36 of 1971.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to suspend the operation of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-second year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Prohibition (Suspension of Operation) Act, 1971.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 30th August 1971.

2. *Suspension of operation of Tamil Nadu Act X of 1937.*—(1) Notwithstanding anything contained in the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937) (hereinafter referred to as the Prohibition Act), the operation of the whole of the Prohibition Act (including sections 1, 3 and 6) is hereby suspended in so far as the Prohibition Act relates to matters mentioned in Entries 8, 51, 64, 65 and 66 of the State List the State Legislature has exclusive power to make laws under the provisions of the Prohibition Act of which the operation had Article 246 (3) of the Constitution.

(2) The provisions of section 8 of the Tamil Nadu General Clauses Act, 1891 (Tamil Nadu Act I of 1891) shall apply as if the provisions of the Prohibition Act of which the operation had been suspended have been repealed by a Tamil Nadu Act.

3. *Repeal of Tamil Nadu Ordinance 7 of 1971.*—The Tamil Nadu Prohibition (Suspension of Operation) Ordinance, 1971 (Tamil Nadu Ordinance 7 of 1971) is hereby repealed.

APPENDIX IV.

[Vide item VI (2) on page 149]

L. A. Bill No. 37 of 1971.

(As passed by the Assembly.)

CHAPTER 1.

PRELIMINARY.

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Excise Act, 1971.

(2) It extends to the whole of the State of Tamil Nadu.

(3) It shall be deemed to have come into force on the 30th August 1971.

[23rd October 1971]

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(1) “arrack” includes all liquor produced or manufactured in India other than foreign liquor and Indian-made foreign spirits;

A Bill consolidate and amend the excise law in the State of Tamil Nadu.

WHEREAS it is expedient to consolidate and amend the law relating to the production, manufacture, possession, import, export, transport, purchase and sale of intoxicating liquor in the State of Tamil Nadu;

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-second Year of the Republic of India as follows:—

(2) “beer” includes ale, stout, porter and all other fermented liquors usually made from malt;

(3) “bottle” means to transfer liquor from a cask or other vessel to a bottle, jar, flask or similar receptacle for the purpose of sale whether any process of manufacture be employed or not and includes rebottling;

(4) “collector” means the collector of a district, or any person appointed under clause (b) of section 3, to exercise all or any of the powers or to perform all or any of the duties of a collector under this Act;

(5) “commissioner” means the officer appointed by the Government under clause (a) of section 3;

(6) “excisable article” means any alcoholic liquor for human consumption but does not include medicinal and toilet preparations mentioned in entry 84 of List I in the Seventh Schedule to the Constitution;

(7) “excise duty” or “countervailing duty” means any such excise duty or countervailing duty as the case may be, as is mentioned in entry 51 of List II in the Seventh Schedule to the Constitution;

(8) “excise-inspector” means an officer appointed under clause (d) of section 3;

(9) “excise-officer” means the commissioner, a collector, or any officer or other person lawfully appointed or invested with powers under section 3 and includes the Board of Revenue when exercising any of its functions or powers in respect of excise-revenue;

(10) “excise-revenue” means revenue derived or derivable from any duty, fee, tax, fine or confiscation imposed or ordered under the provisions of this Act, or of any other law for the time being in force relating to liquor;

(11) “export” means to take out of the State otherwise than from a customs station as defined in section 2 of the Customs Act, 1962 (Central Act 52 of 1962);

23rd October 1971]

(12) "foreign liquor" includes every liquor imported into India other than Indian-made foreign spirits, plain rectified spirits and denatured and methylated spirits;

(13) "Government" means the State Government;

(14) "import" except in the phrase "import into India" means to bring into the State otherwise than from a customs station as defined in section 2 of the Customs Act, 1962 (Central Act 52 of 1962);

(15) "Indian-made foreign spirits" means spirits manufactured and compounded in India and made in colour and flavour to resemble gin, brandy, whisky or rum imported into India and includes "milk punch" and other liquors consisting of or containing spirits;

(16) "liquor" includes arrack, spirits of wine, methylated spirits, spirits, wine, toddy, beer and all liquid consisting of or containing alcohol;

(17) "manufacture" includes every process, whether natural or artificial, by which any fermented, spirituous, or intoxicating liquor is produced, prepared or blended and also re-distillation and every process for the rectification of liquor;

(18) "molasses" means the heavy dark coloured residual syrup drained away in the final stage of the manufacture of gur or sugar containing, in solution or suspension, sugars which can be fermented and includes any product formed by the addition to such syrup of any ingredient which does not substantially alter the character of such syrup, but does not include any article which the Government may, by notification, declare not to be molasses, for the purposes of this Act;

(19) "place" includes a house, building, booth, shed, enclosure, shop, tent, vessel, raft and vehicle;

(20) "police station" includes any place which the Government may, by notification, declare to be a police station for the purposes of this Act;

(21) "rectification" includes every process whereby spirits are purified or coloured or flavoured by mixing any material therewith;

(22) "sale" or "selling" includes any transfer otherwise than by way of gift;

(23) "spirit" means any liquor containing alcohol and obtained by distillation whether it is denatured or not.

[23rd October 1971]

Explanation.—"Denatured" means subjected to a process prescribed by the Government for the purpose of rendering unfit for human consumption;

(24) "toddy" means fermented or unfermented juice drawn from a coconut, palmyra, date, or any other kind of palm tree;

(25) "transport" means to move from one place to another within the State whether or not the intervening area lies wholly within the State.

CHAPTER II.

ESTABLISHMENT AND CONTROL.

3. *Appointment of officers.*—Notwithstanding anything contained in the Tamil Nadu Board of Revenue Regulation, 1803 (Tamil Nadu Regulation I of 1803) and the Tamil Nadu Collectors Regulation, 1803 (Tamil Nadu Regulation II of 1803), the Government may,—

(a) appoint an officer, who shall exercise all the powers of a collector in respect of the excise-revenue and who shall, either as a member of the Board of Revenue or subject to the orders of the Board of Revenue or independently of the Board of Revenue, as the Government may direct, have the control of the administration of the Excise and Prohibition department or of the collection of the excise-revenue or of both; and may direct that the control exercised by the Board of Revenue over collectors in respect of the excise-revenue shall be exercised by such officer;

(b) appoint any person other than the collector to exercise all or any of the powers and to perform all or any of the duties of a collector in respect of the excise-revenue, either concurrently with or in exclusion of the collector, subject to such control as the Government may from time to time direct;

(c) withdraw from the Board of Revenue, or the collector any or all of their or his powers in respect of the excise-revenue;

(d) appoint officers to perform the acts and duties mentioned in sections 45 to 58 (both inclusive);

(e) appoint subordinate officers of such classes and with such designations, powers and duties under this Act as the Government may think fit;

(f) order that all or any of the powers and duties assigned to any officers under clauses (d) and (e) shall be exercised and performed by any other officer of the Government or any person;

(g) delegate to any excise-officer all or any of their powers under this Act subject to such restriction and control as may be prescribed, and also subject to such limitations and conditions if any, as may be specified in the order of delegation.

23rd October 1971]

4. *Rules for the guidance of excise-officers.*—The Government may from time to time make rules—

(1) prescribing the power and duties under this Act to be exercised and performed by excise-officers of 'the several classes;' and

(2) regulating the delegation by the Board of Revenue, by the commissioner, or by the collectors of any powers conferred by this Act or exercised in respect of excise-revenue under any law for the time being in force.

5. *Power of Government to empower officers to release persons arrested on bail.*—The Government may, by notification, and subject to such conditions as may be specified in such notification, empower all or any of the officers or classes of officers or persons mentioned in section 39, either by name or by virtue of their office, throughout the State or in any local area, to release a person arrested under that section on bail; and such person so released on bail shall be bound to appear, when summoned or otherwise directed, before an excise-officer having jurisdiction to inquire into the offence for which such person has been arrested; and the Government may cancel or vary such notification.

CHAPTER III.

IMPORT, EXPORT AND TRANSPORT

6. *Import of liquor.*—(1) No liquor shall be imported except under a permit issued by such officer, not below the rank of a Gazetted Officer of the Excise and Prohibition department and on such terms as may be prescribed, and on payment of such excise duty or countervailing duty and fees, as may be levied under this Act:

Provided that the said officer may subject to such restrictions and conditions as may be prescribed to ensure the collection of the excise duty or countervailing duty, permit the import of the liquor without the payment of the excise duty or countervailing duty:

Provided further that no countervailing duty shall be payable on the liquor which, being liable to the payment of duty under the Indian Tariff Act, 1934 (Central Act 32 of 1934) or any other law for the time being in force relating to the duties or customs on goods imported into India, has been dealt with according to such law.

(2) The permit issued under sub-section (1), may be cancelled by the Gazetted Officer of the Excise and Prohibition department for breach of any of the terms subject to which it was issued and subject to such procedure as may be prescribed.

[23rd October 1971]

7. *Export of liquor.*—(1) No liquor shall be exported except under a permit issued by such officer not below the rank of a Gazetted Officer of the Excise and Prohibition department, and on such terms, as may be prescribed, and on payment of such fees as may be levied under this Act :

Provided that no liquor produced or manufactured in India shall be permitted to be exported unless the excise duty or countervailing duty to which such liquor is liable, has been paid.

(2) The permit issued under sub-section (1) may be cancelled by the Gazetted Officer of the Excise and Prohibition department for breach of any of the terms subject to which it was issued and subject to such procedure as may be prescribed.

8. *Sections 6 and 7 not to affect certain laws and powers of Central Government.*—Nothing contained in section 6 or section 7 shall be deemed to affect any law for the time being in force which empowers the Central Government to prohibit or restrict the importation into India of liquor or which empowers the Central Government to exempt any liquor from the whole or any part of the duties of customs to which it is liable under any law for the time being in force.

9. *Prohibition of transport of liquor.*—The Government may, from time to time, by notification, prohibit the transport of liquor or of any kind of liquor from any local area into any other local area.

10. *Transport of liquor.*—No liquor exceeding such quantity as the Government may from time to time by notification specify, either generally or for any local area, shall be transported except under a permit issued under the provisions of section 11 :

Provided that in the case of foreign liquor transported for *bona fide* private consumption or for sale at any place at which the sale of such liquor is duly licensed or permitted under the provisions of this Act, such permits shall be dispensed with unless the Government shall by notification otherwise direct with respect to any local area.

11. *Permits for transport.*—(1) Permits for the transport of liquor may be issued by the collector or by any person duly empowered in that behalf.

(2) The permits under sub-section (1) may be either general for definite periods and kinds of liquor or special for specified occasions and particular consignments only.

(3) Every permit under this section shall specify—

- (a) the name of the person authorised to transport liquor;
- (b) the period for which the permit shall be valid;
- (c) the quantity and description of liquor for which it is granted; and
- (d) any other particulars as may be prescribed.

23rd October 1971]

(4) General permits shall be granted only to persons licensed under this Act and shall cover any quantity of liquor transported at any one time within the quantity specified in the permit.

(5) Permits issued under this section shall extend to and include servants and other persons employed by the grantees and acting on their behalf.

CHAPTER IV.

MANUFACTURE, POSSESSION AND SALE.

12. *Manufacture of liquor prohibited except under the provisions of this Act.*—(1) No person shall—

(a) manufacture or collect any liquor;

(b) tap any toddy-producing tree or draw toddy from any such tree;

(c) construct or work a distillery or brewery;

(d) bottle liquor for sale; and

(e) use, keep or have in his possession, any materials, stills, utensils, implements or apparatus, whatsoever for the purpose of manufacturing any liquor other than toddy;

except under the authority and subject to the terms and conditions of a licence granted by the Collector in that behalf, or under the provisions of section 24 :

Provided that the Government may, by notification, direct that in any local area it shall not be necessary to take out a licence for the manufacture or collection of liquor for *bona fide* private consumption.

(2) Licences granted under this section shall extend to and include servants and other persons employed by the licensees and acting on their behalf.

13. *Possession of liquor in excess of the quantity prescribed by Government prohibited.*—No person, not being a licensed manufacturer or vendor of liquor shall have in his possession any quantity of liquor in excess of such quantity as the Government may from time to time by notification, specify either generally or specially with regard to persons, places or time in respect of any specified description or kind of liquor unless under a licence granted by the Collector in that behalf :

Provided that—

(1) no fee shall be charged for any such licence granted for the possession of such liquor for *bona fide* private consumption or use;

(2) nothing in this section shall extend to any foreign liquor (other than denatured spirit) in the possession of any warehouseman as such.

[23rd October 1971]

14. *Power to prohibit possession of liquor.*—The Government may, by notification, prohibit the possession by any person or class of persons either generally or in any local area of any liquor either absolutely or subject to such conditions as may be prescribed.

15. *Establishment of public distilleries and of warehouses.*—(1) The commissioner may with the previous sanction of the Government—

(a) establish a public distillery in which liquor or any kind of liquor may be manufactured in accordance with a licence granted under section 12 on such terms and conditions as may be prescribed;

(b) discontinue any public distillery so established;

(c) license at or in connexion with any licensed distillery or elsewhere a private warehouse wherein liquor may be deposited and kept without payment of duty;

(d) establish a public warehouse wherein liquor may be deposited and kept without payment of duty; and

(e) discontinue any public warehouse so established.

(2) Public warehouses shall be for the general accommodation of persons desiring to warehouse liquor subject to duty pending removal for local consumption or for export.

16. *Sale of liquor without licence prohibited and power to exempt toddy.*—(1) No liquor shall be sold without a licence from the collector :

Provided that a person having the right to the toddy drawn from any tree may sell the same without a licence to a person licensed to manufacture or sell toddy under this Act or to any officer whom the commissioner may generally or specially authorise :

Provided further that a licence for sale in more than one district may be granted by the commissioner :

Provided also that on such conditions as may be determined by the commissioner a licence for sale granted under the excise law in force in another State may be deemed to be a licence granted under this Act :

Provided also that the Government may, by notification, declare that any or all of the provisions of this Act shall not apply in any local area to trees tapped, or to toddy drawn under such conditions as the commissioner may specify.

(2) Nothing in this section shall apply to the sale of any foreign liquor legally procured by any person for his private use and sold by him or by auction on his behalf or on behalf of his representatives in interest upon his quitting a station or after his death.

23rd October 1971]

Explanation.—The supply of liquor by clubs to their members on payment of a price or of any fee or subscription is not a sale within the meaning of this section, but a fee according to a scale of fees to be fixed by the Government, shall be levied upon such clubs by the commissioner.

17. *Exclusive privileges of manufacture, etc., may be granted.*—(1) It shall be lawful for the Government to grant to any person or persons on such conditions and for such period as they may deem fit the exclusive or other privilege—

(a) of manufacturing or supplying by wholesale, or

(b) of selling by retail, or

(c) of manufacturing or supplying by wholesale and selling by retail,
any liquor other than foreign liquor within any local area.

(2) No grantee of any privilege under this section shall exercise the same until he has received a licence in that behalf from the collector.

(3) In such cases, if the Government shall by notification so direct, the provisions of section 12 relating to toddy and toddy-producing trees shall not apply.

18. *Prohibition of employment of children and of person suffering from infectious disease.*—(1) No person, who is licensed to sell any liquor for human consumption shall during the hours in which the premises are kept open for such purpose, employ or permit to be employed, either with or without remuneration, any children under such age as may be prescribed, in any part of the premises where the liquor is consumed by the public.

(2) No such person as is referred to in sub-section (1) shall employ or permit to be employed either with or without remuneration, any person who is suffering from leprosy or any infectious disease.

CHAPTER V.

CONTROL AND REGULATION OF MOLASSES.

19. *Control and regulation of molasses.*—(1) Except as otherwise provided in sub-sections (2) and (3), no person shall import, export, transport, sell or have in his possession, any quantity of molasses.

(2) The Government may, by general or special order, authorise any officer to grant licences for the import, export, sale or possession of molasses.

(3) The Government may also authorise any officer to grant permits for the transport of molasses.

[23rd October 1971]

(4) The officer authorised under sub-sections (2) and (3) shall, in deciding whether to grant or refuse a licence or permit, have regard to the following matters, namely :—

- (a) the purposes for which the molasses are to be imported, exported, sold, possessed or transported, as the case may be;
- (b) such other matters as may be prescribed.

CHAPTER VI.

DUTIES.

20. *Excise duty or countervailing duty on excisable articles.*—An excise duty or countervailing duty of such amount as the Government may prescribe shall, if they so direct, be levied on all excisable articles—

- (a) permitted to be imported under this Act;
- (b) permitted to be exported under this Act;
- (c) permitted to be transported under this Act;
- (d) manufactured under any licence granted under this Act;
- (e) manufactured at any distillery established under this Act;
- (f) issued from a distillery or warehouse licensed or established under this Act; or
- (g) sold in any part of this State.

21. *How duty may be imposed.*—The excise duty or the countervailing duty under section 20 may be levied in one or more of the following ways :—

(a) by duty of excise to be charged in the case of spirits or beer either on the quantity produced in or passed out of a distillery, brewery or warehouse licensed or established under section 12 or section 15, as the case may be, or in accordance with such scale of equivalents, calculated on the quantity of materials used or by the degree of attenuation of the wash or wort, as the case may be, as may be prescribed;

(b) by payment of a sum in consideration of the grant of any exclusive or other privilege—

- (1) of manufacturing or supplying by wholesale, or
- (2) of selling by retail, or

(3) of manufacturing or supplying by wholesale and selling by retail

any liquor other than foreign liquor in any local area and for any specified period of time;

(c) by fees on licences for manufacture or sale;

(d) in the case of toddy, or spirits manufactured from toddy, by a tax on each tree from which toddy is drawn, to be paid in such instalments and for such period as the Government may direct; or

23rd October 1971]

(e) by import, export or transport duties assessed in such manner as the Government may direct :

Provided that where there is a difference of duty as between two licence periods, such difference may be collected in respect of all stocks of liquor other than foreign liquor held by licensees at the close of the former period.

22. Tax for tapping unlicensed trees, from whom leviable.—

(1) When duty is levied by way of tax on toddy trees under section 21, the Government may, by notification, direct that the licence required under section 12 shall be granted only on the production by the person applying for it of the written consent of the owner, or person in possession, of such trees to the licence, being granted to such person so applying for it; and when such notification has been issued such tax shall, in default of payment by the licensee, be recoverable from the owner or other person in possession who has so consented.

(2) When, in like case, trees are tapped without licence, the tax due shall be recoverable primarily from the tapper or in default by him from the occupier, if any, of the land, or if the trees do not belong to the occupier of the land, or if the land is not occupied, from the person, if any, who owns or is in possession of the trees unless he proves that the trees were tapped without his consent.

*23. Duties may be farmed.—*All or any of the duties leviable under this Act in any local area may, with the sanction of the Government, be farmed, subject to such payment and on such other conditions as the Government shall specify. Farmers of duties under this section shall take out licences as such from the collector.

*24. Toddy farmer may grant licence.—*When the exclusive privilege of manufacturing toddy has been granted under section 17, the Government may declare that the written permission of the grantee to draw toddy shall have, within the area to which the privilege extends, the same force and affect as a licence from the collector for that purpose under section 12.

*25. Farmer may let or assign.—*In the absence of any contract on condition to the contrary, any grantee of any exclusive or other privilege may let or assign the whole or any portion of his privilege or farm. But no such lessee or assignee shall exercise any rights as such unless and until the grantee or farmer, as the case may be, shall have applied to the collector for a licence to be given to such lessee or assignee, and such lessee or assignee shall have received the same.

*26. Recovery by farmer of rents due to him.—*It shall be lawful for any such grantee, farmer, lessee or assignee as aforesaid to proceed against any person holding under him for the recovery of any money due to him as if it were an arrear of rent

[23rd October 1971]

recoverable under the law for the time being in force with regard to landholder and tenant:

Provided that nothing contained in this section shall affect the right to any such grantee, farmer, lessee or assignee to recover by civil suit any such amount due to him from any such person as aforesaid.

CHAPTER VII.

LICENCES, ETC.

27. *Form and conditions of licences, etc.*—Every licence or permit granted under this Act shall be granted—

- (a) on payment of such fees, if any;
- (b) for such period;
- (c) subject to such restrictions and on such conditions and
- (d) shall be in such form and contain such particulars as the Government may direct either generally, or in any particular instance in this behalf.

28. *Levy of sales tax on foreign liquor.*—Every person who or institution which, sells foreign liquor, to any person or institution holding, or exempt from holding, a licence for possession and sale or use of such liquor for consumption shall collect from the purchaser and pay over to the Government, at such intervals and in such manner as may be prescribed, a sales tax at a rate not exceeding seventy-five paise in the rupee as may be notified by the Government from time to time, on the price of the foreign liquor so sold.

Explanation.—In this section, “foreign liquor” means wines, spirits and beer imported into India from foreign countries and dealt with under the Indian Tariff Act, 1934 (Central Act XXXII of 1934) or under any other law for the time being in force relating to the duties of customs on goods imported into India.

29. *Counterpart agreement to be executed by licensees.*—Every person taking out a licence under this Act may be required to execute a counterpart agreement in conformity with the tenor of his licence, and to give such security for the performance of his agreement as the collector may require.

30. *Power to withdraw licences, etc.*—The collector may after following such procedure as may be prescribed cancel or suspend, any licence or permit granted under this Act—

(a) if any fee or duty payable by the holder thereof be not duly paid; or

(b) in the event of any breach by the holder of such licence or permit, or by his servants, or by any one acting with his express or implied permission on his behalf, of any of the terms or conditions such licence or permit; or

(c) if the holder thereof is convicted of any offence against this Act or any other law for the time being in force relating to excise revenue, or of any cognizable and non-bailable offence or

23rd October 1971]

of any offence under the Dangerous Drugs Act, 1930 (Central Act 11 of 1930), or under the Trade and Merchandise Marks Act, 1958 (Central Act 43 of 1958) or under sections 478 to 489 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860), or is punished for any offence referred to in section 112 or section 114 of the Customs Act, 1962 (Central Act 52 of 1962); or

(d) where a licence or permit has been granted on the application of the holder of an exclusive or other privilege or of a farmer of duties under this Act, on the requisition in writing of such person; or

(e) if the conditions of the licence or permit provide for such cancellation or suspension.

31. *Surrender of licence.*—Any holder of licence granted under this Act to sell any liquor may surrender his licence on the expiration of one month's notice in writing given by him to the collector of his intention to surrender the same but the licence fee proportionate to the unexpired portion of the terms of the licence for which it would have been current but for such surrender shall not be refunded.

CHAPTER VIII.

GENERAL PROVISIONS.

32. *Certain licensees required to keep instruments for testing, etc.*—Every person who manufactures or sells any liquor under a licence granted under this Act shall go bound—

(a) to supply himself with such measures, weights and instruments as the Government may prescribe and to keep the same in good conditions; and

(b) on the requisition of any excise officer duly empowered in that behalf at any time to measure, or weigh any liquor or to test any liquor in his possession in such manner as the said excise officer may require.

33. *Recovery of duties, etc.*—All duties, taxes, fines, and fees payable to the Government direct under any of the foregoing provisions of this Act, or of any licence or permit issued under it, and all amounts due to the Government by any grantee of a privilege or by any farmer under this Act or by any person on account of any contract relating to the excise revenue may be recovered from the person primarily liable to pay the same, or from his surety (if any), as if they were arrears of land revenue; and in case of default made by a grantee of a privilege or by a farmer, the collector may take the grant or farm under management at the risk of the defaulter or may declare the grant or farm forfeited and resell it at the risk and loss of the defaulter. When a grant or farm is under management under this section, the collector may recover any moneys due to the defaulter by any lessee or assignee as if they were arrears of land revenue.

[23rd October 1971]

34. *Power to make rules.*—(1) The Government may make rules for carrying out all or any of the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(a) all matters expressly required or allowed by the Act to be prescribed;

(b) regulating the mode in which toddy may be supplied to licensed vendors of the same, or to persons who distill spirits from it, or who use it in the manufacture of bread;

(c) determining the number of licences of each description to be granted in any district or place;

(d) regulating the hours of sale of liquor;

(e) regulating the hours and places of consumption of liquor;

(f) regulating the quantity of retail sale to any one individual;

(g) prohibiting the establishment of liquor shops in the vicinity of schools, colleges and highways, sacred places and congested areas, and in particular those inhabited by labourers and poor people;

(h) requiring that liquor shall be sold only in building which satisfy specified requirements and prescribing the amenities to be provided in such buildings;

(i) examining the quality and specifying the maximum alcoholic content of any liquor;

(j) regulating the number, size and description of stills, utensils, implements and apparatus to be used in any distillery;

(k) prescribing the instruments to be used in the testing of liquor and the tables of corrections according to temperature to be used therewith;

(l) prescribing the measures to be used for the sale of liquor;

(m) fixing for any local area the minimum price below or the maximum price above which, any liquor shall not be sold;

(n) the warehousing of liquor and for the removal of the same from any warehouse in which they are deposited for deposit in any other warehouse or for local consumption or for export;

(o) the inspection and supervision of stills, distilleries, private warehouses and breweries;

23rd October 1971]

(p) the management of any public distillery or public warehouse established under section 15;

(q) the storage, import, export, possession or transport of liquor under such supervision and control as may be deemed necessary for the purposes of this Act;

(r) prohibiting the use of any article which, the Government shall deem to be noxious or otherwise objectionable in the manufacture of liquor;

(s) prohibiting any person from driving or attempting to drive in a public place any vehicle including a motor vehicle while under the influence of drink and in such circumstances as may be specified;

(t) prohibiting or regulating the printing or publication in any newspaper, book, leaflet, booklet, or any other single or periodical publication or otherwise displaying or distributing any advertisement for other matter soliciting the use of, or offering any liquor other than liquor exempted under section 79;

(u) (1) declaring the process by which spirit manufactured in or imported into the State shall be denatured;

(2) for causing such spirit to be denatured through the agency or under the supervision of the excise officers;

(3) for ascertaining whether such spirit has been denatured;

(v) regulating the bottling of liquor for purposes of sale;

(w) declaring in what cases or classes of cases and to what authorities appeals shall lie from orders, whether original or appellate, passed under this Act or under any rule made thereunder or by what authorities such orders may be revised, either *suo motu* or on an application and prescribing the time and manner of presenting appeals and revision, and the procedure for dealing therewith;

(x) the grant of batta to witnesses;

(y) regulating the power of excise-officers to summon witnesses from a distance under section 49; ,

(z) the disposal of articles confiscated and of the proceeds thereof.

(3) A rule or notification under this Act may be made or issued so as to have retrospective effect from a date not earlier than the 30th day of August 1971.

(4) (a) All rules made under this Act shall be published in the *Tamil Nadu Government Gazette* and, unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

[23rd October 1971]

(b) All notifications issued under this Act shall, unless they are expressed to come into force on a particular day, come into force on the day on which they are published.

(5) Every rule made or notification issued under this Act shall, as soon as possible after it is made or issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or notification or both Houses agree that the rule or notification should not be made or issued, the rule or notification shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule or notification.

CHAPTER IX.

POWERS AND DUTIES OF OFFICERS, ETC.

35. *Magistrate may issue a search warrant on application.*—

(1) If any collector or Magistrate upon information obtained and after such inquiry as he thinks necessary has reason to believe that an offence under section 61 or section 64 or section 66 has been, is being or likely to be, committed, he may issue a warrant,—

(a) for the search of any place in which he has reason to believe that any liquor, materials, stills, utensils, implements or apparatus in respect of which the alleged offence has been, is being or likely to be committed are kept or concealed; and

(b) for the arrest of any person whom he has reason to believe to have to be, or to be likely to be, engaged in the commission of any such offence.

(2) Before issuing a warrant under sub-section (1) the collector or Magistrate shall examine the informant on oath or affirmation and the examination shall be reduced into writing in a summary manner and be signed by the informant, and also by the informant, and also by the Collector or Magistrate.

36. *Power to certain excise and police officers to search houses, etc., without warrant.*—Whenever the commissioner, or a collector, or any excise or police officer not below the rank of sub-inspector or an officer in-charge of the police station, has reason to believe that an offence under section 61 or section 64 or section 66 has been committed and that the delay occasioned by obtaining a search warrant under section 35 will prevent the execution thereof,, he may, after recording his reasons and the grounds of his belief at any time by day or night enter and search any place and may seize anything found therein which he has reason to believe to be liable to confiscation under this Act, and may detain and search, and if he thinks proper, arrest any person found in such place whom he has reason to believe to be guilty of any offence under this Act:

23rd October 1971]

Provided that every person arrested under this section shall be released on bail by such officer as aforesaid if sufficient bail be tendered for his appearance either before a Magistrate or before an excise-inspector, as the case may be.

37. *Power to enter and inspect places of manufacture and sale.*—The commissioner, or a collector, or any excise officer not below the rank of sub-inspector, or any police officer duly empowered in that behalf, may enter and inspect, at any time by day or by night, any place in which any licensed manufacturer carries on the manufacture of any liquor, or draws toddy, or stores any liquor or toddy; and may enter and inspect, at any time during which the same may be open, any place in which any liquor is kept for sale by any licensed person; and may examine, the accounts and registers and examine, test, measure, or weigh any materials, stills, utensils, implements, apparatus, or liquor, found in such place.

38. *In case of resistance, entry may be made by force, etc.*—If any officer empowered to make an entry under section 36 or section 37 cannot otherwise make such entry, it shall be lawful for him to break open any outer or inner door or window and to remove any other obstacle to his entry into any such place.

39. *Offenders may be arrested, and contraband liquor and articles seized without warrant.*—(1) Any officer of the Excise and Prohibition Police, Revenue departments, and any other person duly empowered may arrest without warrant in any public thoroughfare or open place other than a dwelling house any person found committing an offence punishable under section 61 or section 64 or section 66; and in any such thoroughfare or place may seize and detain any liquor, or other article which he has reason to believe to be liable to confiscation under this Act or any other law; and may search any person, vessel, vehicle, animal, package, receptacle or covering, upon whom, or in or upon which, he may have reasonable cause to suspect any such liquor, or other such article be or to be concealed:

Provided that if the officer or person making the arrest under this section be not empowered under section 5 to release on bail, the person arrested shall be forthwith forwarded to an officer so empowered, if there be such an officer within a distance of eight kilometres from the place where such arrest took place.

(2) It shall be the duty of such officer empowered as aforesaid to release such person on bail if sufficient surety be tendered for his appearance before an excise officer having jurisdiction to inquire into the case.

40. *Arrest of person refusing to give name or giving false name.*—Any person, who may be accused or reasonably suspected of committing an offence under this Act and who on demand of any excise-officer or officer of the Police or Revenue department

[23rd October 1971]

or of any other person duly empowered, refuses to give his name and residence or who gives a name or residence which such officer or person has reason to believe to be false, may be arrested by such officer or person in order that his name and residence may be ascertained.

41. *Searches how to be made.*—All searches under the provisions of this Act shall be made in accordance with the provisions of the Code of Criminal Procedure, 1898 (Central Act V of 1898) :

Provided that the persons called upon to attend and witness such searches shall include at least two persons neither of whom is an excise, police or village officer.

42. *Officers of certain departments bound to assist.*—All officers of the department of Police and Revenue shall be legally bound to assist any excise-officer in carrying out the provisions of this Act.

43. *Offences to be reported, etc.*—Every officer employed under the Government, other than an excise-officer shall be bound to give immediate information to an excise officer, and every excise officer shall be bound to give immediate information either to his immediate official superior or to an excise-inspector,

of all breaches of any of the provisions of this Act which may come to his knowledge; and all such officers shall be bound to take all reasonable measures in their power to prevent the commission of any such breaches which they may know or have reason to believe are about or likely to be committed.

44. *Landowners and others to give information.*—All landowners, proprietors, tenants and cultivators who own or hold land on which there shall be any manufacture of liquor not licensed under this Act shall in the absence of reasonable excuse be bound to give notice of the same to a Magistrate or to an excise-officer or any other officer of the Police or Revenue department immediately the same shall have come to their knowledge.

45. *Persons arrested how to be dealt with.*—When any person is arrested under any of the provisions of this Act, the person arresting him shall, unless bail shall been accepted under the provisions of this Act comply with such procedure as may be prescribed.

46. *Persons arrested to be released on bail.*—It shall be the duty of any officer arresting any person under the powers given by section 36 to release such person on bail if sufficient surety be tendered for his appearance before an excise-inspector or before a Magistrate, as the case may be.

47. *Bond of accused and sureties.*—Before any person is released on bail, a bond in such sufficient but not excessive sum of money as the officer releasing him on bail thinks proper shall be executed by such person and by one or more sureties,

23rd October 1971]

conditioned that such person shall attend in accordance with the terms of the bond shall continue to attend until otherwise directed by the excise-inspector before whom he was ordered to attend, or by the Magistrate, as the case may be :

Provided that the officer releasing any such person on bail may at his discretion dispense with the requirement of a surety or sureties to the bond executed by such person.

The Government shall from time to time determine the form of the bond to be used in any local area.

48. *Procedure in case of default of person released on bail to appear before excise-inspector.*—When by reason of default of appearance of a person released on bail to appear before an excise-inspector such officer is of opinion that proceedings should be taken to compel payment of the penalty or penalties mentioned in the bond of the person released on bail or of the surety or sureties, he shall forward the bond to the Magistrate having jurisdiction to try the offence of which the person bailed was accused, and the Magistrate shall proceed to compel payment of the penalty or penalties in the manner provided by the Code of Criminal Procedure, 1898 (Central Act V of 1898) for the recovery of penalties in the like case of default of appearance by a person released on bail to appear before his own court.

49. *Excise-officers may summon witnesses.*—Any excise-officer holding an inquiry under this Act may summon any person to appear before himself to give evidence on such inquiry or to produce any document relevant thereto which may be in his possession or under his control :

Provided that no such excise-officer shall summon any person to appear at a greater distance from the usual place of residence of such person than the Government may from time to time direct.

50. *Terms of summons.*—*Every summons.*—Every summons issued under section 49 shall state whether the person summoned is required to give evidence or to produce a document or both and shall require him to appear before the said officer at a stated time and place.

51. *Examination of witnesses.*—Persons so summoned shall attend as required and shall answer all questions relating to such inquiry put to them by such officer. Such answers shall be reduced into writing and shall be signed by such officer.

52. *When attendance of witnesses to be dispensed with and procedure in such cases.*—It shall be lawful for an excise-officer, instead of summoning to appear before him any person who, from sickness or other infirmity, may be unable so to do, or whom by reason of rank or sex it may not be proper to summon, to proceed to the residence of such person and there to require him to

[23rd October 1971]

answer such questions as he may consider necessary with respect to such inquiry; and such person shall be bound so to answer accordingly, and the provisions of section 51 shall apply to such answers.

53. *Excise-inspectors may summon persons suspected of offences against excise laws.*—(1) Any excise-inspector may, after recording his reasons in writing, summon any person to appear before him whom he has good reason to suspect of having committed an offence under this Act. On such person appearing before such officer, the procedure prescribed by sections 45 to 52 (both inclusive) shall become applicable.

(2) The excise-inspector may also, if he considers it necessary for the investigation of the case, exercise the powers conferred by sections 49 to 52 before summoning the person suspected.

54. *Law relating to criminal courts as to summoning of witnesses to apply.*—The law for the time being in force as to summonses and compelling the attendance of persons summoned in criminal courts shall, so far as the same may be applicable, apply to any summons issued under the provisions of this Act.

55. *Report of excise-inspector gives jurisdiction to a competent Magistrate.*—When an excise-inspector forwards in custody any person accused of an offence under this Act to the Magistrate having jurisdiction to try the case, or releases any such person on the bail to appear before such Magistrate, such officer shall also forward to such Magistrate a report setting forth the name of the accused person and the nature of the offence with which he is charged and the names of the persons who appear to be acquainted with the circumstances of the case, and shall send to such Magistrate any article which it may be necessary to produce before him. Upon receipt of such report the Magistrate shall inquire into such offence and try the person accused thereof in like manner as if complaint had been made before him as prescribed in the Code of Criminal Procedure, 1898 (Central Act V of 1898).

56. *Powers of excise-inspector to cause attendance of witnesses before Magistrate.*—When an excise-inspector forwards in custody any person accused of an offence under this Act to the Magistrate having jurisdiction to try the case, or releases him on bail to appear before such Magistrate, such officer shall exercise all the powers conferred by the Code of Criminal Procedure, 1898 (Central Act V of 1898) on an officer in-charge of a police station in respect to causing the appearance before such Magistrate of such persons acquainted with the facts and circumstances of the case as he considers it necessary that such Magistrate shall examine as witnesses for the prosecution of such case.

57. *Procedure after arrest.*—Any person arrested for an offence under this Act shall be informed, as soon as may be, of the grounds for such arrest and shall be produced before the nearest

23rd October 1971]

Magistrate within a period of twenty-four hours of such arrest excluding the time necessary for the journey from the place of arrest to the Court of Magistrate; and no such person shall be detained in custody beyond the said period without the authority of a Magistrate.

58. *Police to take charge of articles seized.*—All officers in-charge of police stations shall take charge of and keep in safe custody pending the orders of a Magistrate or of an excise-inspector, all articles seized under this Act which may be delivered to them; and shall allow any excise-officer who may accompany such articles to the police station, or who may be deputed for the purpose by his superior officer, to affix his seal to such articles and to take samples of and from them. All samples so taken shall also be sealed with the seal of the officer-in-charge of the police station.

59. *Closing of shop for the sake of public peace.*—(1) It shall be lawful for the collector of the district or, in the City of Madras, for the Commissioner of Police by notice in writing to the licensee to require that any shop in which liquor is sold shall be closed at such times or for such period as he may think necessary for the preservation of public peace.

(2) If a riot or unlawful assembly is apprehended or occurs in the vicinity of any such shop, it shall be lawful for any Magistrate, or for any police officer who is present, to require such shop to be kept closed for such period as may be necessary.

60. *Government may direct closure of liquor shops on certain days.*—(1) The Government may, by notification, direct that any shop in which liquor is sold shall be closed,—

(a) on one or more days in every week; or

(b) on such national holidays and festival holidays; or

(c) on any other day;

as the Government may specify in such notification.

(2) A notification issued under sub-section (1) may extend to the whole of, or such part of, the State as may be specified in such notification.

CHAPTER X.

PENALTIES.

61. *For illegal import, etc.*—Whoever, in contravention of any of the provisions of this Act, or of any rule or order made under this Act or of any licence or permit obtained under this Act,

(a) imports, exports, transports or possesses liquor; or

(b) manufactures liquor; or

(c) taps any toddy-producing trees; or

[23rd October 1971]

- (d) draws toddy from any tree; or
- (e) constructs or works any distillery or brewery; or
- (f) uses, keeps, or has in his possession any materials, stills, utensils, implements or apparatus whatsoever for the purpose of manufacturing liquor other than toddy; or
- (g) bottles any liquor for purposes of sale; or
- (h) sells liquor.

shall, on conviction before a Magistrate, be punished for each such offence with fine which may extend to one thousand rupees, or with imprisonment for a term which may extend to six months, or with both.

62. *Penalty for rendering or attempting to render denatured spirit fit for human consumption.*—(1) whoever renders or attempts to render fit for human consumption any spirit, whether manufactured in India or not, which has been denatured, or has in his possession any spirit in respect of which he knows or has reason to believe that any such attempt has been made, shall on conviction before a Magistrate, be liable to imprisonment for a term which may extend to three months, or to fine which may extend to one thousand rupees or both.

(2) For the purpose of this section it shall be presumed unless and until the contrary is provided that any spirit which is proved on chemical analysis to contain any quantity of any of the prescribed denaturants or contains or has been derived from denatured spirit.

63. *For misconduct by licensee, etc.*—Whoever, being the holder of a licence or permit granted under this Act or being in the employ of such holder and acting on his behalf—

(a) fails to produce such licence or permit on the demand of any excise-officer or of any other officer duly empowered to make such demand; or

(b) wilfully does or omits to do anything in breach of any of the conditions of his licence or permit not otherwise provided for in this Act; or

(c) wilfully contravenes any rule made under section 34; or

(d) permits drunkenness, riot, or gaming in any place in which any liquor is sold or manufactured; or

(e) sells or gives any liquor to any person apparently under twenty-one years of age; or

(f) permits persons of notoriously bad character to meet or remain in any such place.

shall, on conviction before a Magistrate, be punished for each such offence with fine which may extend to two hundred rupees, or with imprisonment which may extend to three months or with both.

23rd October 1971]

64. *For adulteration, etc., by licensed vendor or manufacturer.*—Whoever, being the holder of licence for the sale or manufacture of liquor under this Act,—

(a) mixes or permits to be mixed with the liquor sold or manufactured by him any noxious drugs or any foreign ingredient likely to add to its actual or apparent intoxicating quality or strength, or any article prohibited by any rule made under clause (r) of sub-section (2) of section 34, when such admixture shall not amount to the offence of adulteration under section 272 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860); or

(b) sells or keeps or exposes for sale as foreign liquor, liquor which he knows or has reason to believe to be liquor other than foreign liquor; or

(c) marks the cork of any bottle or any bottle, case, package or other receptacle containing liquor other than foreign liquor or uses any bottle, case, package or other receptacle containing liquor other than foreign liquor with any mark thereon or on the cork thereof with the intention of causing it to be believed that such bottle, case, package or other receptacle contains foreign liquor, when such act shall not amount to the offence of using a false trade mark with intent to deceive or injure any person under section 482 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860); or

(d) sells or keeps or exposes for sale any liquor other than foreign liquor in a bottle, case, package or other receptacle with any mark thereon or on the cork thereof with the intention of causing it to be believed that such bottle, case, package or other receptacle contains foreign liquor, when such act shall not amount to the offence of selling goods marked with a counterfeit trade mark under section 486 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860),

shall, on conviction before a Magistrate, be punished for each such offence with fine which may extend to five hundred rupees or with imprisonment for a term which may extend to three months or with both.

65. *Penalty for consumption in chemist's shop.*—(1) A chemist, druggist, apothecary or keeper of a dispensary, who allows any liquor which has not been bona fide medicated for medical purpose to be consumed on his business premises by any person shall, on conviction before a Magistrate be punished with imprisonment for a term which may extend to three months or with fine which may extend to one thousand rupees.

(2) Any person who consumes any such liquor on such premises shall, on conviction, be punished with fine which may extend to two hundred rupees.

66. *For possession of illicit liquor.*—Whoever without lawful authority has in his possession any quantity of liquor knowing the same to have been unlawfully imported, transposed or manufactured, or knowing the prescribed duty not to have been paid

[23rd October 1971]

therefor, shall, on conviction before a Magistrate, be punished with fine which may extend to one thousand rupees, or with imprisonment for a term which may extend to six months, or with both.

67. *Manufacturē, sale or possession by one person on account of another.*—(1) Where any liquor has been manufactured or sold or is possessed by any person on account of any other person and such other person knows or has reason to believe that such manufacture or sale was or that such possession is, on his account, the liquor shall, for the purpose of this Act be deemed to have been manufactured or sold by or to be in the possession of such other person.

(2) Nothing in sub-section (1) shall absolve any person who manufactures, sells or has possession of any liquor on account of another person from liability to any punishment under this Act for unlawful manufacture, sale or possession of such liquor.

68. *For vexatious search or arrest.*—Any excise officer or other person who, without reasonable ground of suspicion—

(i) enters or searches, or causes to be searched, any closed place; or

(ii) vexatiously and unnecessarily seizes the property of any person on the pretence of seizing or searching for anything liable to confiscation under this Act; or

(iii) vexatiously and unnecessarily detains, searches, or arrests any person; or

(iv) in any other way vexatiously exceeds his lawful powers;

shall on conviction before a Magistrate be punished for each such offence with fine which may extend to five hundred rupees or with imprisonment for a term which may extend to six months, or with both.

69. *For vexatious delay.*—Any officer or person exercising powers under this Act who vexatiously and unnecessarily delays in forwarding any person arrested to the nearest Magistrate under section 57 or any article seized under this Act, shall on conviction before a Magistrate, be punished with fine which may extend to two hundred rupees.

70. *For abetment of escape of person arrested, etc.*—Any officer or person who—

(i) unlawfully releases or abets the escape of any person arrested under this Act, or

(ii) abets the commission of any offence against this Act; or

(iii) acts in any manner inconsistent with his duty for the purpose of enabling any person to do anything whereby any of the provisions of this Act, may be evaded or contravened, or the excise revenue may be defrauded

23rd October 1971]

and any officer of any other department referred to in section 42 who abets the commission of any offence against this Act, in any place,

shall on conviction before a Magistrate for every such offence, be punished with fine which may extend to five hundred rupees, or with imprisonment for a term which may extend to six months or with both.

71. *For offences not otherwise provided for.*—Whoever is guilty of any wilful act or omission in contravention of any of the provisions of this Act, or of any rule or order made under this Act, and not otherwise provided for in this Act, shall, on conviction before a Magistrate, be punished for each such wilful act or omission with fine which may extend to two hundred rupees.

72. *Presumption as to commission of offence in certain cases.*—In prosecutions under section 61 it shall be presumed until contrary is proved, that the accused person has committed an offence under that section in respect of any liquor, or any stills, utensils, implements, or apparatus whatsoever for the manufacture of liquor other than toddy, or any such materials as are ordinarily used in the manufacture of liquor for the possession of which he is unable to account satisfactorily;

and the holder of a licence or permit under this Act shall be punishable, as well as the actual offender, for any offence committed by any person in his employ and acting on his behalf under section 61 or section 63 or section 64 or section 66 as if he had himself committed the same, unless he shall establish that all due and reasonable precautions were exercised by him to prevent the commission of such offence:

Provided that no person other than the actual offender shall be punished with imprisonment except in default of payment of fine.

73. *Enhanced punishment after previous conviction.*—If any person, after having been previously convicted of an offence punishable under section 61 or section 62 or section 65 subsequently commits and is convicted of an offence punishable under any of those sections, he shall be liable to twice the punishment which might be imposed on a first conviction under this Act:

Provided that nothing in this section shall prevent any offence which might otherwise have been tried summarily under Chapter XXII of the Code of Criminal Procedure, 1898 Central Act V of 1898), from being so tried.

74. *Liability of certain things to confiscation.*—Whenever an offence has been committed, which is punishable under this Act, the following things shall be liable to confiscation, namely:—

(1) any liquor, materials, stills, utensils, implements, apparatus in respect or by means of which such offence has been committed;

[23rd October 1971]

(2) any liquor lawfully imported, exported, transported, manufactured, had in possession or sold or toddy lawfully drawn or tapped along with or in addition to, any liquor or toddy, liable to confiscation under this section;

(3) any receptacle, package or covering in which anything liable to confiscation under clause (1) or clause (2), is found, and the other contents, if any, of such receptacle or package or covering and any animal, cart, vessel or other conveyance used for carrying the same :

Provided that, if anything specified in clause (3) is not the property of the offender, it shall not be confiscated if the owner thereof had no reason to believe that such offence was being or was likely to be committed.

75. Confiscation how ordered.—(1) When the offender is convicted or when the person charged with an offence under this Act is acquitted, but the Magistrate decides that anything is liable to confiscation, such confiscation may be ordered by the Magistrate.

(2) Whenever confiscation is authorized by this Act, the Magistrate ordering it may give the owner of the thing liable to be confiscated an option to pay, in lieu of confiscation, such fine as the Magistrate thinks fit.

(3) When an offence under this Act has been committed but the offender is not known or cannot be found, or when anything, liable to confiscation under this Act and not in the possession of any person cannot be satisfactorily accounted for, the case shall be inquired into and determined by the commissioner, or by any other officer authorised by the Government in that behalf, who may order such confiscation :

Provided that no such order shall be made until the expiration of one month from the date of seizing the things intended to be confiscated or without hearing the persons, if any, claiming any right thereto, and evidence, if any, which they produce in support of their claims :

Provided further that if the thing in question is liable to speedy and natural decay or if the commissioner or any other officer authorized by the Government in that behalf is of opinion that the sale would be for the benefit of its owner, he may at any time direct it to be sold, and the provisions of this section shall, as nearly as may be practicable, apply to the net proceeds of such sale.

76. Power to compound offences.—(1) Any excise officer specially empowered in that behalf may accept from any person whose licence or permit is liable to be cancelled or suspended under clauses (a) and (b) of section 30 or who is reasonably suspected of having committed an offence under sections 61, 63, 64, 66 or 71 a sum of money not exceeding two thousand rupees in

23rd October 1971]

lieu of such cancellation or suspension or by way of compensation for the offence which may have been committed, as the case may be; and in all cases whatsoever in which any property has been seized as liable to confiscation under this Act may release the same on payment of the value thereof as estimated by such officer.

(2) On the payment of such sum of money, or such value, or both, as the case may be, to such officer, the accused person, if in custody, shall be discharged and the property seized shall be released, and no further proceeding shall be taken against such person or property.

77. Offences by companies.—(1) If the person committing an offence under this Act is a company, every person, who, at the time the offence was committed was in-charge of, and was responsible to, the company for the conduct of the business of the company as well as the company, shall be deemed to be guilty of the offence, and shall be liable to be proceeded against and punished accordingly :

Provided that nothing contained in this sub-section shall render any such person liable to any punishment provided in this Act if he proves that the offence was committed without his knowledge, or that he exercised all due diligence to prevent the commission of the offence.

2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1) where an offence under this Act, has been committed by a company, and it is proved that the offence has been committed with the consent or connivance of, or is attributable to any neglect on the part of any director, manager, secretary or other officer of the company, such director, manager, secretary or other officer shall also be deemed to be guilty of that offence and shall be liable to be proceeded against and punished accordingly.

Explanation.—For the purposes of this section—

(a) “ company ” means a body corporate and includes a firm or other association of individuals; and

(b) “ director ” in relation to a firm means a partner in the firm.

78. Provisions of the Code of Criminal Procedure and Indian Penal Code applicable to offences committed under this Act.—The provisions of the Code of Criminal Procedure, 1898 (Central Act V of 1898) relating to execution so far as the same are applicable, and sections 67, 68 and 69 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860) shall apply to all offences committed and to all persons punished under the provisions of this Act.

[23rd October 1971]

CHAPTER XI.

MISCELLANEOUS.

79. *Exemption of articles.*—The Government may by notification either wholly or partially, subject to such conditions as they deem fit exempt any liquor from all or any of the provisions of this Act, either generally or in any specified area, for any specified period or occasion or as regards any specified person or class of persons.

80. *Bar of action.*—(1) No action shall lie against the Government, or against any excise-officer, for damages in any civil court for any act *bona fide* done or ordered to be done in pursuance of this Act, or of any law for the time being in force relating to excise-revenue.

(2) All prosecutions of any excise-officer, and all actions which may be lawfully brought against the Government or against any excise-officer, in respect of anything done, or alleged to have been done, in pursuance of this Act, shall be instituted within six months from the date of the act complained of and not afterwards.

(3) In any action for damages, it shall be lawful for the court, if tender of sufficient amends shall have been made before the action was brought, in awarding the amount so tendered to refuse costs to the plaintiff and direct to pay the costs of the defendant.

81. *Validations.*—Anything done or any action taken or any order passed including—

(a) the determination of the number of licences of each description;

(b) the holding of auction sales and the confirmation thereof;

(c) the grant of licences;

(d) the marking of trees;

(e) the regulation of the number, size and description of stills, utensils, implements and apparatus to be used in any distillery;

(f) the fixation for any local area the minimum price below which liquor shall not be sold;

(g) the ware housing of liquor; and

(h) the inspection and supervision of stills, distilleries, private warehouses and breweries,

by any authority, officer or person before the commencement of this Act in anticipation of the revival or the re-enactment of the abkari law or incidental there to shall be deemed to have been validly done, taken or passed as if this Act and the appropriate rules had been in force at the relevant time.

23rd October 1971]

82. *Protection of action taken in good faith.*—(1) No suit, prosecution or other legal proceeding shall lie against any person for anything which was in good faith done or intended to be done before the commencement of this Act in anticipation of the revival or the re-enactment of the abkari law.

(2) No suit or other legal proceeding shall lie against the Government or other authority for any damage caused or likely to be caused by anything which was in good faith done or intended to be done before the commencement of this Act in anticipation of the revival or the re-enactment of the abkari law.

83. *Rules and notifications under Tamil Nadu Act X of 1937 to continue.*—All rules made and notifications issued under the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937) and in force immediately before the date of the commencement of this Act shall be deemed to have been issued under the corresponding provisions of this Act in so far as they are not inconsistent with the provisions of this Act and shall continue in force accordingly unless and until superseded by anything done or any action taken under this Act.

84. *Repeal of Tamil Nadu Act I of 1886.*—(1) The Tamil Nadu Abkari Act, 1886 (Tamil Nadu Act I of 1886) (hereinafter referred to as the said Act), is hereby repealed.

(2) All rules made and notifications issued under the said Act as in force immediately before the 2nd October 1948 shall be deemed to have been issued under the corresponding provisions of the Act in so far as they are not inconsistent with the provisions of this Act and accordingly the said rules and notifications shall revive and come into force with effect from the date of the commencement of this Act unless and until superseded by anything done or any action taken under this Act.

85. *Repeal of Tamil Nadu Ordinance 8 of 1971.*—(1) The Tamil Nadu Abkari Ordinance, 1971 (Tamil Nadu Ordinance 8 of 1971) is hereby repealed.

(2) Notwithstanding such repeal anything done or any action taken under the said Ordinance including any orders passed, notification issued, rules and appointments made shall in so far as they are not inconsistent with this Act be deemed to have been done or taken under this Act and shall continue in force accordingly, unless and until superseded by anything done or any action taken under this Act..

